PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz 24 / 2020 18. – 31. prosince

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí ZDARMA

Foto Irena Mašíková Konštantová

NA NÁVŠTĚVĚ V OBCHODNÍ AKADEMII PÍSEK

Rozhovor s ředitelem Pavlem Sekyrkou

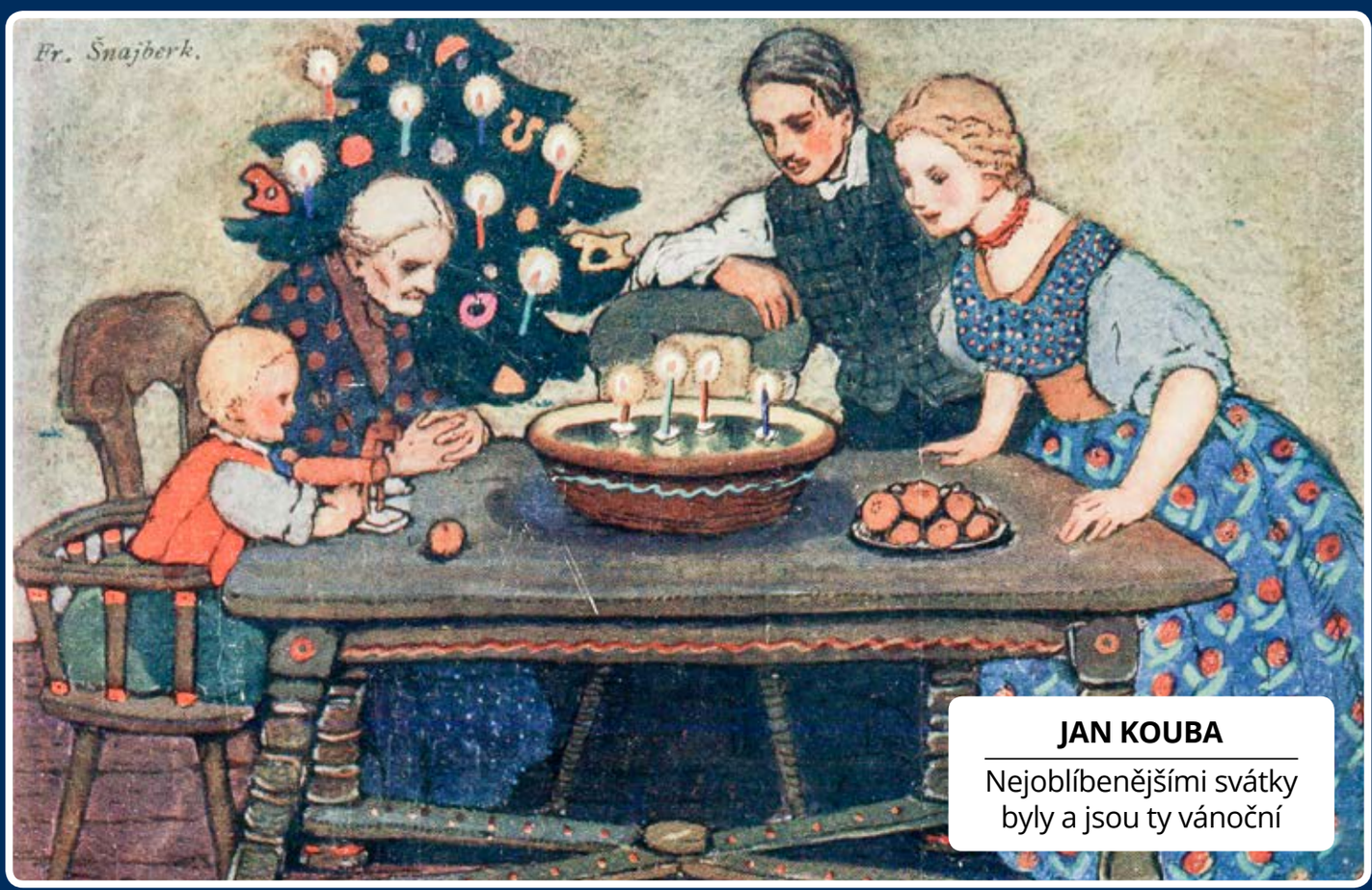

JAN KOUBA

Nejoblíbenějšími svátky byly a jsou ty vánoční

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají dlouhodobě udržet tyto nezávislé noviny a web *www.piseckysvet.cz*

Pokud čtete rádi Písecký svět, ať už na webu, nebo takto v tištěné formě, budeme potěšeni, pokud se naši nezávislou místní žurnalistiku a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete podpořit.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový i jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500 *(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)*

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo pravidelně podporují ;-).

Písecký svět naděluje pod stromeček – VÝHERCI KNÍŽEK:

Kvůli vládním opatřením a pandemické situaci jsme se zpozdili v předávání knížek výhercům – vylosovaným úspěšným luštitelům křížovek v podzimních číslech. Nyní vše napravujeme, na knížku pod stromeček od Nakladatelství Albatros se mohou těšit:

- Blanka Příhodová, Písek
- Hana Bicanová, Písek
- Jiří Rudolf, Protivín
- Helena Čápová, Písek
- Marie Brousilová, Čížová
- Ing. Tomáš Franců, Písek
- Jiřina Špatná, Písek
- Anežka Bártíková, Písek
- Ing. Marie Procházková, Písek
- Jaroslav Šitera, Písek
- Hana Souhradová, Písek
- Libor Šedivý, Písek
- Eva Cimburová, Protivín
- Martin Kopp, Protivín

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

První číslo roku 2021 vyjde ve čtvrtek 14. ledna 2021. Uzávěrka inzerce ždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na desítkách distribučních míst

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. 8 a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

TIŠTĚNÁ INZERCE: základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- **590,- 1/16 strany** = **6,5 x 4,7 cm** *(„vizitka“)* *nebo* **13,5 x 2** *cm (banner přes dva sloupce)*
- **1050,- 1/8 strany** = **6,5 x 10** *cm* *nebo* **10 x 6,5** *cm nebo* **13,5 x 4,2** *cm*
- **1950,- čtvrtstrana** na šířku nebo na výšku = **13,5 x 9,7** *cm nebo* **10 x 13** *cm*
- **2600,- třetina** = **6,5 x 26,5** *cm* *(celý 1 sloupec) nebo* **20,4 x 8,5** *cm (celý podval)*
- **3600,- půlstrana** na šířku n. na výšku = **20,4 x 13** *cm,* **10 x 26,5** *cm nebo* **13,5 x 20** *cm*
- **6900,- celá strana** = **20,4 x 26,5** *cm*

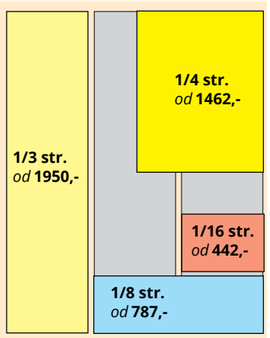

SLEVY: opakování 3 x – sleva **10 %**; opakování 5 x – sleva **15 %**

CELOROČNÍ inzerce (resp. 24 vydání po sobě): sleva 25 %

– tzn. ceny pro celoroční partnery : 1/16 strany: **442,-** 1/8 strany: **787,-** čtvrtstrana: **1462,-** třetina: **1950,-** půlstrana: **2700,-** strana: **5175,-**

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %; str. 2: +50 %; *str. 3 obvykle neposkytujeme;* **str. 4 a 5: +25 %**

***inzerce@piseckysvet.cz,* tel. 607 777 993** *(i SMS, ozveme se Vám obratem)*

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 24/2020, redakční uzávěrka: 16. 12.

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**, IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: *www.piseckysvet.cz*
e-mail *redakce@piseckysvet.cz.* Bank. spojení: **5015117001/5500** (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*, e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*, e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2020

PÍSECKÝ KOMORNÍ ORCHESTR obdržel Cenu starostky města Písek za rok 2019. Od starostky Evy Vanžurové ji převzaly Svatava Krämerová a Milada Klátilová. *„Velice si ceny vážíme a bereme ji jako ocenění za šedesát let činnosti orchestru a reprezentaci města,“* řekla Svatava Krämerová. *-MÚ-*

STÉ NAROZENINY letos oslavila už čtvrtá občanka města Písku. Starostka Eva Vanžurová paní Marii Hejpetrové poblahopřála a předala pamětní list, kytici a věcný dar. Paní Hejpetrová žije od narození v Písku, má dvě děti, čtyři vnoučata a devět pravnoučat. Pracovala ve zdejším Jitexu. *-MÚ-*

AUTOGRAMIÁDA Jana Měšťana a Písecké Madony na Bakalářích

Zakoupili jste knihu **Po stopách Písecké Madony** a chcete ji darovat s věnováním autora? Zastavte se **ve středu 23. prosince v 10 hodin** u lavičky na Bakalářích (viz str. 192 v knize). Srdečně zdraví a na všechny čtenáře se těší ***JAN MĚŠŤAN***

Urbania – nový projekt Sladovny čeká na návštěvníky: Staňte se *(pokud to pandemie umožní)* tepem města!

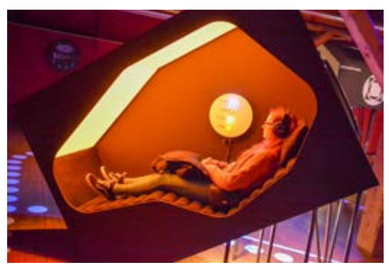

Originální multimediální instalace až pro 8 osob nabízí příležitost stát se správcem imaginárního a přece důvěrně známého Živoucího města. Zkuste naslouchat jeho potřebám, pomozte mu růst. Prozkoumejte a využijte osm principů, na kterých organická a udržitelná městská správa stojí. Staňte se tepem města.

Město. Vrchol civilizace. Náš prostor k životu. Naše zrcadlo. I když si to v běhu každodennosti nejspíš neuvědomujeme, je město zdaleka nejkomplexnější a nejúžasnější lidský výtvor. Odedávna se přizpůsobuje krajině, klimatu a rozměrům lidského těla i ducha. A zároveň obojí neustále přetváří a modeluje. Pohybuje se v čase. Stojí na pilířích minulosti a roste do budoucnosti. Město je organismus. Žije. Roste. Dýchá. Komunikuje. Návštěva zabere zhruba dvě hodiny. Na prohlídku se vydá až osmičlenná skupina, jejíž účastníci projdou všechna zastavení a následně se zapojí do řízené debaty. Výstava je vhodná pro dospělé a děti od cca 15 let. Sladovna doporučuje návštěvu aktivním občanům, úředníkům a politikům.

Výstava je zapůjčená od Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy. Tvůrčí tým ji vytvořil ve

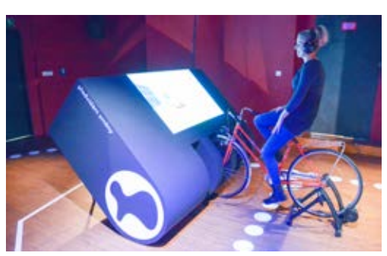

spolupráci s pražským magistrátem a realizoval na začátku roku 2020 v Centru Architektury a městského plánování v Praze. V podobě upravené na míru města Písek uvede Sladovna Písek ve spolupráci se Smart Písek a městem Písek.

Foto MARTIN ZBORNÍK

Reakce na článek: Bez laskavosti není možná diskuse *(PS 23/2020)*

Plně souhlasím s autorem článku, že bez laskavosti není možná diskuse, a tak si laskavě dovolím diskutovat o tvrzení autora, že „z České televize se za posledních 20 let stalo jedno z nejkvalitnějších nezávislých médií v Evropě". Nejsem velký televizní fanoušek a ve výběru jsem spíš konzervativní. Proto i v dobách boomu soukromých televizních stanic v Československu a pak v ČR jsem zůstávala věrná ČT (a potažmo i Českému rozhlasu). Přednosti jsem vnímala v tom, že moderátoři mluví spisovnou češtinou, nejsou teatrální a zbytečně afektovaní, zpravodajství je objektivní a nesklouzává k bulváru. To, že jednotlivé pořady nejsou rozkouskované reklamou, beru u veřejnoprávních médií za samozřejmost.

Za posledních 20 let se ale zejména zpravodajství ubírá zvláštní cestou (aby obstálo v konkurenci soukromých televizí?) Přibývá teatrálnosti, důležité události jsou ze studia v přímém přenosu akčně komentovány na způsob sportovních zápasů. Projev politika nebo nějaké významnější osobnosti je následně ohodnocen a vysvětlen politickým komentátorem. Asi abychom věděli, co si máme myslet a jaký máme mít názor. Ano, hlavní zpravodajský pořad se jmenuje Události a komentáře, ale objektivity z mého pohledu ubývá. Komentáře většinou vyjadřují jen pohled jedné strany.

Jakýkoli objektivní pohled je ale ovlivňován subjektivním vnímáním autora. A pokaždé to může být pravda. Například popis průběhu rodinné oslavy od jednotlivých účastníků bude ovlivněn jejich rolí a nadšením či donucením se dané akce zúčastnit. Každý bude mít svoji verzi a každá bude pravdivá. A souhrn všech verzí bude nejblíže objektivní pravdě.

Ve zpravodajství ČT se ale většinou víc verzí či názorů neobjeví. A když, tak je předem jasné, co je to správné, co má být zpochybněno nebo úplně znegováno. Žijeme ale v duálním světě, vše má svůj protiklad a rozvoj je možný jen v harmonickém sjednocení protikladů. Pokud jednu stranu potlačíme, dojde ke zničení i té druhé.

Hlubinná psychoterapie považuje za důležité pracovat s vlastními „stíny" To znamená připustit si, že v nás existuje i to, co kritizujeme na druhých, co odmítáme, potlačujeme. Až zpracujeme vlastní stíny, můžeme se dostat dál a řešit to, co bylo dřív neřešitelné. A protože hermetické „jak nahoře, tak dole a naopak" platí i v lidském společenství, potlačování diskuse a různosti názorů brzdí rozvoj a odporuje také definici nezávislosti a demokracie.

Zažila jsem doby vysílání ČT za socialismu, kdy byl jasně daný jediný správný názor. Bohužel v poslední době se k tomuto modelu ČT opět blíží. Názor je samozřejmě diametrálně odlišný, ale opět předkládaný jako jediný správný. A to nepohodlné se často označuje jako fakenews.

Velké téma je nyní rozdělení společnosti. Obviňováni jsou jednotliví politici, odborníci nebo známí lidé. Ale mínění lidí nejvíce ovlivňují média a jim přináleží největší zodpovědnost. Čím méně v nich bude plurality a nezávislosti, čím víc se bude upřednostňovat jedna verze, tím větší proti ní bude odpor a rozdělení lidí.

Diskuse je žádoucí a bylo by hezké, kdyby laskavost adventu prostoupila i do dalších dní a pomohla sjednotit lidi různých názorů.

V Píseckém světě mě vždy hodně osloví články kaplana Písecké nemocnice Rosti Homoli. Vše dobré i zlé, co život přináší, je v nich harmonicky spojeno laskavým nadhledem autora. Láska je největší lék na všechny neduhy světa.

MUDR. IVETA BURDOVÁ

Domácí hospic a rok 2020

Letošní rok byl pro nás v hospici (stejně jako pro všechny) hodně jiný, nový. Ocitli jsme se v situaci, kdy jsme se museli mnohého vzdát (osobního kontaktu, společnosti blízkých), ale zároveň jsme se mnohému naučili (více si vážit jeden druhého, spolehnout se cele na ostatní v týmu, komunikovat online atd). Spoustu našich veřejných akcí jsme museli omezit či přerušit.

Změnila se i přímá péče u umírajících. Tento rok jsme uzavřeli smlouvu se zdravotními pojišťovnami (výjimkou je stále pojišťovna Ministerstva vnitra). Máme za sebou první rok v nových prostorách před nemocnicí. Rozjela se i naše nová pobočka v Milevsku, kde díky podpoře z Evropských fondů je péče našich pečovatelek poskytována zdarma. V tomto roce prudce narostl počet pacientů. Vloni jsme se postarali o 46, letos jich je už přes 60. Pečovali jsme o dva dětské pacienty. U všech našich pacientů a jejich rodin si stále znovu uvědomujeme tu sílu a důležitost rodiny, lásky a lidské sounáležitosti.

Jsme již pomalu na konci roku, který pro nás znamenal mnoho změn, stále jsme však na cestě. Na cestě domácí paliativní péče, která se někdy prošlapává snadno, někdy hůře… ale jdeme. Přejeme tedy všem našich pacientům a jejich pečujícím mnoho společných chvil na jejich cestě lásky a naděje. Všem našim podporovatelům a příznivcům krásné požehnané Vánoce.

MILADA ŠTOJDLOVÁ
Domácí hospic Athelas

Ad Panu učiteli s láskou *(PS 23/2020)*

Vážená redakce, děkuji za uveřejnění úvahy p. RNDr. Karla Pecla Panu učiteli s láskou....v posledním čísle Píseckého světa. Od vzpomínek na studentská léta a nezapomenutelné kantory se autor dostává k současnému stavu lidské společnosti. K onomu pomyslnému žebříčku hodnot, jehož příčky skutečných hodnot se v posledních desetiletích radikálně přesunuly. Bohužel, znalost historie a to i té nedávné, je u mnoha představitelů mladé generace žalostná a pro budoucnost naší země nebezpečná. Kéž by se do našich médií dostalo více takových názorů a zkušeností lidí, kteří v životě něco dokázali a mohou se tak opřít o vlastní zkušenosti. V tomto směru má většina médií dluh vůči svým čtenářům či posluchačům a divákům.

MILOŇ TERČ

Navštivte E-OBCHŮDEK Písecké suvenýry!

Nabízí Písečákům i milovníkům krásného města nad Otavou maličkosti pro radost na internetové adrese

www.fler.cz/pisecke-suvenyry.

Nákupem v tomto e-shopu podpoříte další existenci Píseckého světa ;-)

Pánové a dámy na radnici,víte, kdo všechno potřebuje pomoc?

Má slova a přání k Vánocům chci těmito řádky směřovat k vedení města Písek, našim radním, pánům zastupitelům města Písku a konkrétně členům komise životního prostředí Rady města Písku

Rozumím tomu, že vést město se 30 tisícími obyvateli je mnoho práce a zodpovědnosti, kterou si běžný občan asi ani neumí představit. A my jsme rádi, že to pro nás, pro občany, děláte. Ale to vy jste se před volbami nabídli, vynaložili jste všechny svoje síly a um, bojovali jste, soutěžili se svými konkurenty, abyste mohli město spravovat a my jsme vám uvěřili a zvolili vás. Někteří z vás jsou zkušení lidé, kteří prošli i vícero volebními obdobími. Moc vás prosím, nezapomínejte na to, že jste na radnici pro nás. Jistěže vaše pozice není lehká a je těžké se zavděčit každému. Ale tuto cestu jste si vybrali, tak jí musíte projít.

Prosím vás, berte nás občany jako svoje partnery. Nezavírejte před námi těžké, dubové dveře na radnici. Když se vás na něco ptáme, odpovídejte nám, nebo přiznejte, že to nevíte. Važte si lidí, kteří za vámi chodí s nápady a možná i s kritikou. Stojaté vody chod města vpřed neposunou. Jistěže, ne každý nový nápad může být dobrý. Ale okřikovat občana jako školáka před tabulí nebo ho tiše ignorovat, protože se vám nelíbí, co říká ?

Zoufalé podmínky v naší domácí karanténě. Vedení Města Písku stále tvrdí, že není třeba obecního útulku.

Píši tyto řádky za sebe a za spolek Písecké kočky a chtěla bych vám říct, že my se nestaráme jenom o kočky. Kočky jsou zvířata domestikovaná a společenská, bez péče člověka nedovedou žít kvalitní a dlouhý život. Vy, páni a dámy, za těmi dubovými dveřmi, si možná ani neumíte představit, jaké lidské osudy už jsme slyšeli, jakými domácnostmi jsme prošli. Víte, že v Písku žije pán v miniaturní dřevěné kóji na dvoře činžovního domu? A jediní, koho on má a kdo miluje jeho, jsou dvě kočky ? Víte, že v Písku je žena, které si na ulici nevšimnete, protože je čistá a slušně oblečená, ale toulá se ulicemi a večer si jde lehnout na noclehárnu? A že to, nač nejvíc myslí, jsou její kočky, které u sebe nemůže mít, protože ztratila domov? Její kočky jsou nyní v našem depozitu.

Víte, že máme v Písku starého pána, který den co den, ve sněhu i v dešti, táhne káru do kopce nad město, aby se postaral o velkou skupinu koček? Další, devadesátiletý pán mi s láskou chodí vyprávět, jak si nikdy nepomyslel, že v dobré kondici a životní pohodě ho bude držet povinnost sednout do auta a jet naplnit misku třem kočičkám na zahrádku. Tento laskavý člověk mi říká, že i když mu rodina hubuje, pro něj je to největší radost a potěšení – pohladit ty vděčné chlupaté kožichy. Pomáháme mu jeho skupinu koček živit.

Víte, že v jednom velkém a prázdném domě v Písku žije stará paní, která je pro nebezpečí nákazy covidem 19 odříznuta od své rodiny a která se psychicky trápila a nemohla v noci spát? Téhle paní změnily její momentální stav dvě kočičky z našeho spolku, které má u sebe jen jako společnice na dočasnou dobu, než se všechno vrátí do starých kolejí. Zase pookřála a může spokojeně usnout. Víte prosím, kolik známe starých, chudých a hodných lidí, kteří by za vámi na radnici nikdy nepřišli, jelikož si sami strachy netroufnou a nebo je to ani nenapadne? Tito lidé se ale chodí vypovídat za mnou a já se pro ně snažím udělat, co je v mých silách. Ze zásob spolku pomáhám těmto lidem s krmením a jsem přesvědčena, že pomáhají i moje rady a pocit, že v tom nejsou sami.

Podstatné je, že jsme zásadně prokastrovali kočičí kolonie v Písku, aby se populace toulavých koček nerozšiřovala. Mohu říct za mnoho píseckých občanů, že nechceme toulavé, hladové kočky, které vyžírají popelnice. Nechceme, aby se nám ve městě a okolních zahrádkářských a chatových koloniích množila malá koťata. Zároveň nechceme nechávat na ulici krotké kočky a koťata, která se tam náhle objevila a nikomu nepatří. V tom spolu souzní milovníci zvířat i ti, kteří kočky nemusí, protože jim třeba chodí na zahradu do záhonu.

Každá kočka i každý pes by měli někomu patřit, a pokud nemají páníčka, patří obci. Prosím, nezavírejte nad touto skutečností oči a buďte vstřícní k lidem, kteří pomáhají městu tento problém řešit. Naše domácnost, která už dlouhodobě supluje chybějící obecní kočičí útulek, je pod neskutečnou zátěží, co se týče velkého množství zvířat v naší domácnosti, každodenní práce, absence dovolené nebo odpočinku. A k tomu musím najít sílu se jít do kulturního domu dohadovat o několik desetikorun nejprve slíbených, posléze sebraných a to jen několik dní po pohřbu našeho tatínka...

Uvědomte si prosím, že i my dobrovolníci chceme mít právo na svůj život, rodinu a odpočinek. A vy zde máte být pro nás. Važte si prosím důvěry občanů, která je tak křehká. Jelikož se blíží Vánoce, svátky klidu a míru, nechci v tomto článku jmenovat konkrétní jména ani čísla. Prosím však vedení Města Písku, naše radní i pány zastupitele, zkuste trochu přehodnotit svoje názory a projevte v novém roce 2021 více lidskosti. Na závěr bych se rozloučila citátem: ***„Bez ohledu na to, jak talentovaní, bohatí nebo inteligentní jste, jak zacházíte se zvířaty mi říká vše, co ovás potřebuji vědět."*** – Ralph Smart."

EVA HULCOVÁ,
za spolek Písecké kočky

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na ***www.piseckysvet.cz.***

Zvonkový průvod a pozvánka na Silvestra

Ve středu 9. prosince se dvacítka nadšenců se zvonečky v rukou vydala na tradiční adventní průvod se zvonky v režii České pohádkové akademie a pod vedením Ondřeje Untermüllera.

Písecké setkání s Turistickým deníkem a vizitkami se koná **31. 12. 2020.** Kdo přijde se zvonkem, dostane kalendářík 2021 s Veverčákem Zdravíkem, čtyřpohled a 4 pohádková razítka. Majitele Turistického deníku odměníme Zvonkovou vizitkou zdarma. Od 11 do 12 hodin na Mehelníku v Píseckých horách, mezi 14.30 - 15.00 před Mozart Café u Kamenného mostu v Písku. ***Zve Marcel GOETZ, ČPA***

Radostný podzim s hmyzem a advent prožily děti z 11. MŠ

Hmyz v posledních letech ubývá závratnou rychlostí a vědci varují, že by mohl do sto let vyhynout, což by způsobilo naprostý kolaps ekosystému. Každý z nás může pomoci jeho úbytek zpomalit. Proto jsme 18. 10. 2020 uspořádali Projektový den *Hmyzí dům.* Předškoláci za asistence zkušených truhlářů vyrobili tři hmyzí domečky, které budou velkým přínosem do dalších let. Hmyz tak najde na naší školní zahradě bydlení a my můžeme hmyz prozkoumávat lupou a přemýšlet, jak ekosystém funguje.

Radost v 11.MŠ na Hradišti

Ve školce začal advent a Mravenečci, Sovičky a Ježečci si krásně vyzdobili své třídy, pracovali s přírodními materiály a moc se jim to podařilo. Také příchod Mikuláše, čertů a andílka byl pro děti velkým nezapomenutelným zážitkem. Vše se odehrálo na školní zahradě při zapáleném ohni a čertím čaji, který se vařil v kotlíku. Mikuláš s andělem rozdával dětem balíčky se sladkostmi. Čerti zpovzdálí pokukovali a sledovali všechny děti, jestli jsou hodné. Největší nadílkou byl sníh v den sv. Mikuláše.

Ježíšek poletoval světem a doletěl až na Hradiště do školky. Přinesl dětem hračky z rozvojového programu IROP – nově vybavenou školku. Miminka s oblečky, postýlky. Pro pracovní výchovu nové pracovní ponky s nářadím- to nejvíce ocení chlapci, kteří rádi montují, spravují, rádi napodobují tatínky nebo dědečky. Dále se děti radovaly z nových herních prvků tělesné výchovy – šlapadla, posilovače, stepery, veslovače a další sestavy na cvičení, kterou ocení všichni sportovci.

Vzhledem k tomu, že besídka nemůže proběhnout, natočili pedagogové s dětmi vánoční hudební dárek v podobě písničky *Už padá sníh.*

Přejeme Vám všem krásné Vánoce!

Děti a celý kolektiv z 11. MŠ

INZERCE

BEZPLATNÁ DLUHOVÁ PORADNA

- odborné poradenství při řešení finanční tísně či platební neschopnosti
- zpracování žádostí o oddlužení
- insolvenční návrhy pro firmy
- zastavení exekucí

Tel: 602134647 (volejte kdykoliv)
Email : info@poradnaotava.cz
OTAVA finanční a dluhová poradna z.s.
Velké náměstí 4, Písek
akreditace ministestva spravedlnosti

SPOŘENÍ DO ZLATA

Zlato za rok 2019 zhodnotilo **o více než 20 %**
... a co dělají vaše **úspory v bance?**

STAVEBKO	POROVNÁNÍ ÚČTŮ	SPOŘENÍ DO ZLATA
1%	ZALOŽENÍ ÚČTU	1 %
1 - 2%	ROČNÍ ZHODNOCENÍ	20%
ANO	STÁTNÍ PODPORA	NE
NE	BONUSY	ANO
po 6-ti letech	VÝBĚR VKLADU	do 48 hod.
15%	ZDANĚNÍ ZISKU	NE
ANO	RIZIKO PROTISTRANY	NE
NE	ANONYMITA	ANO
NE	OCHRANA PŘED INFLACÍ	ANO
ANO	OMEZENÍ VÝŠE VKLADU	NE
NE	FYZICKÉ DRŽENÍ	ANO

MODELOVÝ PŘÍKLAD VAŠEHO SPOŘENÍ U NÁS:

Cílová částka	500 000,- Kč
Založení účtu	1% = 5 000,- Kč
Měsíční platba	2 000,- Kč

* Cílovou částku a měsíční platbu Vám upravíme na míru!

LZE ZALOŽIT I PO TELEFONU
Lenka Klečacká tel.: 777 159 508
email: lenka.klecacka@goldengate.cz

PÍSECKÝ SVĚT
účinná a levná tištěná i on-line inzerce, 6000 výtisků vždy obratem rozebráno!
e-mail: inzerce@piseckysvet.cz
tel. **607 777 993**
(i SMS, ozveme se Vám obratem)

SOUKROMÁ ŘÁDKOVÁ INZERCE
prodej • koupě • poděkování • auta • nemovitosti • seznamka • práce ...
V barevném rámečku, základní cena **jen 100 Kč.** Objednávejte SMS na tel. **607 777 993,** ***inzerce@piseckysvet.cz***

GLOSA: Arogance moci v přímém přenosu píseckého zastupitelstva

To, co se ve čtvrtek 3. prosince odehrálo na konci sedmihodinového maratonu píseckých zastupitelů, se podle mne nedá nazvat výstižněji, než titulkem této glosy. Starostka města ukončila rázně, rozčileným a zvýšeným hlasem zasedání, přestože se dvacet metrů od ní už několik minut hlásila o slovo občanka města, která na tuto chvíli trpělivě čekala několik hodin. Ne – opravdu nevěřím tomu, co pár minut poté shodně tvrdili tři nejvyšší představitelé našeho města – že ji prý „neviděli". Byla-li by to pravda, pak by ovšem bylo lze pochybovati o tom, zda takové osoby mohou o čemkoliv svéprávně rozhodovat – pokud v osvětleném sále „přehlédnou" dospělou ženu, stojící a mávající na ně bílou čtvrtkou.

Samozřejmě – po sedmi hodinách jednání nebyli všichni přítomní ve skvělé kondici a náladě. Ovšem o tom, že namísto určení náhradního termínu pro covidem zrušené listopadové zasedání se všechno „sfoukne" za jedno adventní odpoledne, rozhodlo přece vedení města, nikoliv občané. A i někteří zastupitelé měli silné pochybnosti, že zvládnou všechny body, naplánované na dva termíny, kvalitně projednat najednou.

A tak atmosféra na jednání postupně houstla, zastupitelé sice evidentně disciplinovaně omezovali obvyklé diskuse, ale projednávání se protahovalo. Většina přítomných občanů, úředníků i novinářů postupně zmizela. Přinejmenším dvě občanky města se ale odradit nedaly a vytrvaly až do konce, čekajíce na své zákonné právo promluvit. Moc platné jim to nebylo. První z nich se nedočkala odpovědi, z jakého konkrétního důvodu místostarosta Veselý zcela svévolně pokrátil příspěvek na opuštěné kočky ze zastupitelstvem dříve schválených 85 korun na padesátikorunu denně. Druhá ani nedostala šanci své připravené dotazy vyslovit.

Když jsem se narodila, rachotily prý kolem písecké porodnice pásy sovětských tanků, mířící od Prahy k západní výspě socialismu vyznačené ostnatými dráty s vysokým napětím. Mohu tedy prohlásit, že nejsem písecká náplava a také že už leccos v historii města i jeho zastupitelů pamatuji. Ovšem marně se snažím vybavit si podobně beznadějný pocit z arogantního jednání demokraticky zvolených zástupců občanů. Tak zas v lednu… Mimochodem, občané – nechcete se přijít na něco zeptat?

ZDENKA JELENOVÁ

Taneční studio T- Dance: Tanec nezastavíš! Vánoční večer on-line

Tanec nezastavíš. Právě tímto heslem se neslo druhé zavření studia T-Dance díky nařízení vlády kvůli pandemii Coronaviru.

„Tentokrát jsme byli připraveni lépe," říká Gabriela Kroutilová a dále dodává: *„Zůstaly nám videa z první vlny a díky Rozálii Zborníkové jsme ovládli on-line výuku přes Teams, kterou si děti pochvalovaly. Sál je sál a od 3.12. 2020 se zase potkáváme, na jak dlouho nevíme, ale jsme připraveni se kdykoliv vrátit na online výuku. Co ale nedokážeme uskutečnit je Vánoční večer plný tance, který měl být ve čtvrtek 10. 12. 2020 poprvé v divadle Fráni Šrámka za velké podpory města Písku. Protože nás nohy svrbí, máme pro vás alespoň alternativu. 10. prosince jsme zveřejnili na našem kanále T- Dance tančí online tři videa."*

První video je vzpomínkou na červnové setkání v kulturním domě **T- Dance party**. Dále tanečnice připravily dvě krátká představení – jedno s názvem **Za zavřenými dveřmi**, které vás zavede do T-Dance jako do kouzelného místa, kde i sny se stávají skutečností. V posledním videu pod názvem **Spolu každý sám** je k vidění krátká improvizovaná on-line lekce. *„Chtěla bych všem popřát klidné Vánoce a hlavně hodně zdraví a snad brzy i protančených střevíců, špiček, piškotů – Tanec nezastavíš – děti dodávají: CORONO,"* vzkazuje Gabriela Kroutilová. ***-RED-***

Prodejna Ráj sýrů na Drlíčově
nabízí široký výběr ovčích, kozích a kravských sýrů, klobásy, krájené čerstvé máslo, čerstvou brynzu, med, paštiky **– a další dobroty!**

Přijďte si vybrat VÁNOČNÍ A SILVESTROVSKÉ BALÍČKY
Drlíčov 143, Písek, tel. **776 545 959.**

Nadstandardní výdělky i v době krize?
Jde to! Jste bezúhonný středoškolák nebo vysokoškolák?
Domluvte si termín: Kancelář Písek – tel. **602 271 035**

Zcivilizujeme Písecké hory, ne že ne!

Je tenhle rok tak divný, až se divím, co všechno vydržíme, nebo ještě líp, co všechno si necháme líbit. Ovšem některé věci, co nejdou pochopit, nám nezpůsobila všeobecná situace, ale vedení města, jež podle mne v posledních letech směřuje ke zničení dědictví Píseckých hor a podoby přírodního parku. Neznám podíl jednotlivých bývalých a současných radních na „zcivilizování" tohoto území, ale třetí místostarosta Ondřej Veselý se angažuje trvale.

Nepůjdu dál do historie, do minulého volebního čtyřletí, i když tam to začalo pronájmem a následným ukončením nájmu rybníků U Vodáka, rekonstrukcí chaty Živec a stavbou stezek. Jakmile rybníky převzaly Lesy města do správy, zadává třetí místostarosta prostřednictvím odboru ŽP studii na „zcivilizování" lokality U Vodáka, a kdyby její výsledek nebyl tak smutný, byla by to dobrá parodie na „přírodě blízké úpravy přírodního parku".

U Vodáka jsme si loni ujasnili, že zájemcům o lokalitu nejde o přírodu, ale o byznys, o drancování cenného území v majetku města. Vzhledem k ohlasu, který vyvolal záměr v podobě studie představené městem U Malířských, a následnému ústupu města se zdálo, že si i naši politici uvědomují jedinečnost Píseckých hor a nechají je na pokoji. Jenže zdání klame, vedení města si jen uvědomilo, že nemůže své nápady až tak široce veřejnosti předkládat před jejich realizací, protože se lidi bouří. Jak uvedl třetí místostarosta v jedné debatě, měl to udělat potichu, lidi by chvíli nadávali a nic by s tím už neudělali a on by si prosadil svou (z diskuze spolku Voda a zeleň v Písku).

V takovém režimu se pak v klidu představila až finální podoba obnovy turistické chaty Živec, jež se nenápadně změnila na penzion. V naprosté tichosti se rozšířilo zázemí střelnice a povolil vjezd, respektive průjezd Píseckými horami nejen k Živci a ke střelnici. Na akci pořádanou na střelnici se sjede ke stovce aut, která pěkně profrčí přírodním parkem – územím klidu. Nemluvě o akcích v Bílém domě, kde se slaví tak hlasitě, že v okolních obcích mohou ještě ve čtyři ráno zpívat s nimi, jak dobře je to po lese slyšet.

Takže přestavba chaty Živec (cca 26 a půl milionu) na sebe nabaluje legalizaci automobilové dopravy do přírodního parku. Aby bylo jasné, že turistická chata to nebude, postaví se hřiště naproti penzionu (2 miliony), hřiště, jaké do Přírodního parku nepatří. Obhajoba jeho existence jako „rozšíření Stezky diamantů pro rozvíjení dětské fantazie a přiblížení historie místa" je až dětinsky naivní. A s povolením vjezdu aut k Živci a dál do hor přišel problém s lidmi, kteří tam chodí pěšky. Tihle lidé autům překážejí, a tak se vedení města rozhodlo vybudovat souběžnou stezku pro pěšáky a asfaltku přenechat automobilům. Jen projekt té zbytečné stezky navíc vyjde město na 108.900,- Kč. Nevíme, kolik stromů padne, aby se stezka postavila, a nevíme, na kolik stavba stezky vyjde. Naprosto zbytečně utracené peníze – na Živec vede pohodlná cesta už roky!

A když se letos povedlo v tichosti postavit hřiště u Živce, postaví se příští rok další. Nevíme, kde přesně, na jaké rozloze k doplnění hřiště dojde, ale už se zadává zhotovení dokumentace za bezmála 201.000,- Kč s tím, že by se mělo do hřiště investovat podle schváleného rozpočtu města dalších 2.500.000,- Kč. Zároveň se potichu rozšiřuje zázemí střelnice, ke které se pohodlně dojede autem skrze přírodní park, kolem ní město vykupuje a vyměňuje pozemky a hodlá tam také dál investovat. Zadarmo to nebude. Lesy města Písku přitom v posledních letech požádaly město o snížení nájmu v důsledku kůrovcové kalamity, aby vzápětí požádaly o navýšení nájmu v důsledku kůrovcové kalamity a mohly znovu požádat o snížení nájmu v důsledku kůrovcové kalamity, a to celé v rozmezí pěti let. Přelévání financí v rámci společnosti velice neobvyklým způsobem – kdo ví, jestli obhajitelným – to jen tak na okraj.

Na obhajobu radikální přeměny přírodního parku na lunapark se používá jistý způsob podávání informací, který nerozčílí občany hned napoprvé. Třeba to hřiště, co do přírodního parku nepatří, se prezentuje takto:

Naučná stezka Cesta drahokamů byla rozšířena o lesní hřiště: O velmi originální lesní hřiště v blízkosti chaty Živec byla rozšířena naučná stezka Cesta drahokamů v Píseckých horách. Hřiště na stezku bezprostředně navazuje, a to i tematicky. „Naučná stezka odkazuje na nerostná naleziště v okolí města. V minulosti se zde vyskytovaly převážně živce a křemeny, ale byla zde také naleziště minerálů drahokamové kvality a krystalů akvamarínu a zlatého berylu. Z toho důvodu jsou tématem hřiště právě krystaly a diamanty," vysvětluje Věra Samková z odboru investic a rozvoje. Skladba herních prvků je navržena s důrazem na různorodost využití a všestranný rozvoj dětí od tří do patnácti let. Nabízí se zde prostor pro přirozenou hru, zábavu, objevování i aktivní pohyb. (...) Lesní hřiště zhotovila na základě výběrového řízení firma Unipark, s.r.o., za necelé 2 miliony korun, zadavatelem veřejné zakázky a správcem objektu jsou Lesy města Písku, s.r.o. Hřiště je přístupné veřejnosti od poloviny července. Petra Měšťanová, 23. 7. 2020

Najde se dost těch, kteří prosazují hřiště do lesa, u nás do přírodního parku, a najdou se i uživatelé těchto hřišť, kteří si neuvědomují, že les neslouží lidem jako hřiště, že všechny atrakce postavené v lese jsou přítěží pro les i pro zvěř v něm žijící. Je mi líto, že se konzumní způsob života vnucuje dětem, že jsou odmala ovlivňovány náhledem nenápaditých rodičů, omezuje se jejich fantazie pro hry jednostranným pohledem, že v lese rodiče nedovedou své děti zabavit a potřebují k tomu herní prvky hřišť. Vlastně je mi líto všech dětí, které si budou muset v budoucnu samy najít vlastní postoj k přírodě, protože jejich rodiče přírodu status přírodního parku jako lesa nerespektují.

Najde se dost způsobů, jak si může zvolený zástupce města prosadit své záměry v Píseckých horách. Jak omluvit to, že se do lesa pustila auta? Třeba takhle? *Tisková zpráva č. 114 ze dne 27. 11.2020 – Při výletu do Píseckých hor můžete parkovat U Honzíčka: Lokalita U Vodáka a Písecké hory jsou velmi oblíbeným cílem procházek nejen obyvatel blízké Ameriky a Logrů, ale i lidí ze vzdálenějších částí města. Ti sem přijíždějí často autem, aby se prošli k obůrce, na Živec nebo třeba na Jarník. Možnosti parkování tu ale nejsou příliš velké. (...) „Parkoviště U Honzíčka je poměrně velké, lidé se sem bez problémů dostanou, a navíc je to odsud do oblíbených míst Píseckých hor stejně daleko jako od Vodáka. Kromě toho tu cestou na Jarník potkají mnohem méně lidí," doplnil Ondřej Veselý. (...) Lokalita U Vodáka, která je jednou ze vstupních bran do Píseckých hor, prochází postupnou revitalizací. Letos se tu podařilo upravit vstup do rybníku Bašta, přibyly tu lavičky a naučné informační tabule o fungování rybníků, loni město zrekonstruovalo chatu Živec. Uvažuje se také o tom, že by zde v budoucnu lesem vedla nová zážitková trasa, která by turisty odvedla od poměrně rušné cesty vedoucí na Živec a dále ke střelnici.*

Takže vlastně za všechny ty změny si mohou lidé sami, to oni jezdí do lesa auty, proto jim musíme nechat asfaltky a těm nemoderním pěšákům vybudovat novou stezku. Omluvenka jako hrom, a k tomu, aby lidé nerespektovali přírodní park a jezdili do lesa vybízí třetí místostarosta občany osobně i na video pozvánce zaplaceném městem!

Přírodní park Písecké hory nezaložili naši předkové proto, abychom je vydrancovali a zničili jejich podobu, jsou i svědectvím o jistém stupni kulturnosti a vzdělání místních obyvatel při respektování potřeb lesa, přírody. A tento odkaz v posledních několika letech dostává pořádně na frak zásluhou nezodpovědných rozhodnutí vedení města a lhostejností některých zastupitelů.

MICHAELA ŠŤASTNÁ

Knihovna jede i on-line: výstavy, jazyky, přednášky

Milí čtenáři a návštěvníci knihovny,vzhledem k současné epidemiologické situaci jsme přesunuli většinu akcí a kurzů do on-line prostředí. Nicméně pevně doufáme a věříme, že prostory knihovny zůstanou v lednu otevřeny a vy se potěšíte našimi výstavami.

Ve foyer a na chodbě v přízemí pro vás připravujeme novou výstavu osobitého píseckého umělce **Františka Trávníčka** s příznačným názvem **Cesta za vlastní nezávislostí** *(viz podrobněji str. 14).* Ve druhém patře budou po celý leden ke zhlédnutí **obrazy jihočeských malířů Václava Majera a Daniela Bechera.**

V souvislosti s naplánovaným lednovým programem se ukázalo, že naši přednášející disponují odvahou a chutí přijít za vámi i do virtuálního prostředí. Máte-li stejný elán a zájem, můžete si užít naši bohatou online nabídku. Ve středu **6. ledna** zveme všechny zájemce o **anglickou konverzaci** s rodilým mluvčím do **online klubu Bez překladu**. Pro **španělsky** hovořící se konverzační klub s rodilým mluvčím otevírá ve středu **27. ledna**. Pokud vám chybí cestování, nebo alespoň povídání o cestování, nenechte si ujít **cestovatelskou on-line přednášku Františka Šestáka.** V pondělí **11. ledna se** s vámi podělí o své zážitky, historky a fotografie z 2,5 tisíc kilometrů dlouhé jízdy z německého přístavu Travemünde do italského Terstu.

Jak zvládat mimořádné období a krizové situace se dozvíte v **on-line přednášce psychologa Martina Semráda** ve středu **13. ledna.** Ve středu 20. ledna se on-line můžete setkat s **historikem Kamilem Činátlem**, který vám představí katalog výstavy **ReporTvář** a bude analyzovat rozporuplnou osobnost někdejšího komunistického hrdiny Julia Fučíka. Ve čtvrtek 21. ledna se můžete těšit na **on-line čtenářský klub**. S Hanou Mankovou budeme číst knihu Petry Soukupové Pod sněhem. Silné téma přinese ve středu **27. ledna dr. Tomáš Cyril Havel,** který bude v on-line besedě mluvit o tom, proč se rozhodl přeložit a vydat knihu Waltera Ötsche a Niny Horaczek Populismus pro začátečníky.

Na všechny online akce stejně jako na nabízené on-line kurzy je třeba se přihlásit. Bližší a aktualizované informace najdete na ***www.knih-pi.cz***, Facebooku a Instagramu. Pokud situace dovolí, s nesmírnou radostí otevřeme multifunkční sál a učebny a potkáme se s vámi v naší krásné knihovně osobně. Přejeme vám klidné svátky, odpočívejte a do nového roku vstupte silní a zdraví.

ŠTĚPÁNKA ČINÁTLOVÁ

Vánoční čtení aneb tipy od vašich knihovnic

Knihovnice z městské knihovny přejí svým čtenářům a návštěvníkům krásné Vánoce, spoustu knih pod stromečkem a přidávají tipy na knižní zážitky s osvědčenými tituly i novinkami.

• **Jiřa Konvičková z dětského oddělení:** *„Dospělákům bych doporučila poválečné drama Lovkyně od Kate Quinn. Pro začínající čtenáře i menší děti nedávno vyšla úžasná kniha Dort pro Fiškuse. Holky i kluky, kteří mají rádi dobrodružství, jistě potěší knížka H2O a tajná vodní mise od Petra Stančíka. Dospívající slečny by mohly ocenit lovestory Kroniky prachu. A dětským milovníkům komiksu by rozhodně neměla ujít série Čtyřka z Baker Street."*

• **Lenka Felcmanová z centra vzdělávání:** *„V poslední době mě nadchly tyto knihy: Detektiv Lišák*

od Adama Frosta, který pobaví dětské čtenáře, fantasy román Eragon od Christophera Paoliniho pro náctileté, Zrcadlový muž od Larse Keplera pro dospělé a pro cukrářky a cukráře jsem objevila knihu Mirky van Gils Slavíkové Famózní!"

• **Dáša Marková z centrálního pultu** právě čte knihu Maják na útesech od Marie Lambelle, kterou čtenáři znají spíše pod jménem Anne Jacobs. Autorka čtivých trilogií nezklamala ani tentokrát. Jde o oddechové čtení se silným příběhem z Bretaně.

• **Katka Zemanová z oddělení beletrie** doporučuje příběh o lidské křehkosti a nesmiřitelnosti přírody Velká samota od Kristin Hannahové, dále bestseller Delie Owensové Kde zpívají raci a román z druhé světové války Počkej na mě v Paříži od Kristin Harmel.

• **Markéta Šebestíková z oddělení naučné literatury** listuje v knize J. T. Holuba Homeopatie pro dospělé, která nabízí praktické návody pro alternativní léčbu běžných i závažných zdravotních poruch. *„Jde o přehlednou, svěží knihu s inspirativními citacemi, která by neměla chybět v žádné rodinné knihovničce,"* dodává.

Pokud vás zmiňované tipy oslovily a nenajdete je ve vánoční nadílce, zajděte k nám do knihovny, všechny tituly máme ve fondu. Těšíme se na vás v novém roce!

VAŠE KNIHOVNICE

Sladovna bilancuje a těší se na nové výstavy a nové návštěvníky

Vážení čtenáři, vážení návštěvníci Sladovny, blíží se konec roku, který byl pro nás všechny složitý, nevyzpytatelný, náročný a plný omezení. Pandemie koronaviru obrátila naruby osobní i pracovní životy lidí po celém světě. Mnoho z nás řeší nejrůznější problémy. Nesmí nás však opouštět víra, že současné nepříjemné období ve zdraví překonáme a znovu budeme moci žít naplno.

Covid a související vládní opatření se samozřejmě dotkly také Sladovny. Písecká dětská galerie přišla o desítky tisíc návštěvníků a několik milionů korun v kolonce příjmů, přesto nemůžeme rok 2020 označit za neúspěšný. Především v kontextu dlouhodobějšího výhledu se i v takto těžké době podařilo posunout či nastartovat velmi zajímavé projekty.

Na sklonku roku jsme dokončili dva nové projekty. U obou zkoušíme zcela odlišný přístup - velmi omezenou kapacitu osmi osob, aby se každý návštěvník mohl těšit z osobního přístupu lektorů Sladovny a ještě intenzivnějšího zážitku. V prvním případě jde o multimediální expozici Urbania, která vznikla ve spolupráci s Centrem architektury a městského plánování: CAMP a SMART Písek a věnuje se tématu správy města. Druhou novinkou je Laboratoř: O vodě, kde pouštíme návštěvníky do procesu vzniku výstav a experimentujeme společně s nimi. Vyústěním bude otevření velké expozice s tématem vody v květnu 2021.

Těšíme se, až budeme moci otevřít animační studio, které bude jedním z hlavních hřebů příštího roku. Projekt Sladovny a dětského muzea Zoom z Vídně je těsně před zahájením úprav samotného prostoru studia a pořízením potřebné techniky. Skvělou vizitkou pro píseckou galerii je převzetí divadelního představení Volní jako ptáci Národním divadlem plus, které nyní nabízí on-line verzi unikátní cesty do hlubin dospívajících duší teenagerů. I naše další výstavy cestují po republice. Mimo Písek jste mohli navštívit například Góóól, Včelu, Cestu do Mytologie nebo expozici Já hrdina.

Potěšitelným faktem je stále zvučnější jméno Sladovny v Česku i v Evropě. Galerie hrou je vnímána jako silná a inspirativní organizace, která často figuruje mezi příklady dobré praxe a působí jako mentor. Díky zastoupení ve vedení mezinárodní asociace dětských muzeí a galerií Hands On či druhé účasti v programu Institutu Umění Divadelního ústavu – Akademie IDU – získává Sladovna cenné kontakty a navazuje pro budoucnost zásadní spolupráce a spojenectví. Neusínáme na vavřínech. Snažíme se neustále vzdělávat a hledáme další příležitosti k získávání mezinárodních grantů a partnerství. Pracujeme na nových expozicích i formách, díky nimž naše návštěvníky ještě více vtáhneme do procesu vzniku programu.

Omezující opatření se v roce 2020 zásadně dotkla také školáků a pedagogů. Sladovna pracuje především s dětmi, proto nás nejrůznější formy vzdělávání velice zajímají. Zahájili jsme intenzivní dialog s pedagogy, abychom si řekli, jak můžeme vzájemně spolupracovat nebo jak koncipovat školní programy Sladovny tak, aby pedagogům co nejvíce v jejich práci pomohly.

Všem našim návštěvníkům a příznivcům děkujeme za podporu. Děkujeme také městu Písek, které činnost Sladovny podporuje a pomohlo i v nelehké době. Věříme, že se v příštím roce budeme moci mnohem více potkávat osobně. Rádi bychom vám představili nové expozice a projekty, uspořádali pro vás festival Pískoviště a přinesli vám mnoho radosti a inspirace.

Ať je pro nás všechny rok 2021 svobodnější a jsme si opět blíže!

***ADAM LANGER**, ředitel Sladovny Písek*

Vánoce Pod čarou on-line, tentokrát v bílém a pro Athelas

Divadlo Pod čarou v Písku žije i díky vašim darům. V průběhu adventu se rozhodlo uspořádat cyklus čtyř předvánočních akcí. Formou live streamů se představily kapely Wdowa a kumpáni, Jakofakt? a 200 zbraní, podpořili jsme písecké neziskové organizace a potěšili (doufáme) fanoušky dobré muziky.

Na poslední adventní neděli jsme připravili on-line streamy dva. Můžete si je vychutnat v klidu z domova, a přesto v Divadle Pod čarou. On-line přenosy poběží na vlastním kanálu YouTube ,odkaz na každý k nich najdete na webu divadla.

V neděli **20. prosince** zavítá do Podčáry **Teátr Víti Marčíka** s vánoční divadelní hrou Setkání před Betlémem a od 15 hodin „lidem dobré vůle přinese radostnou zvěst o narození Spasitele“. V 18 hodin divadelníky vystřídá písecká formace **Beelee Beat z Deelee**, revivalová kapela z domovské scény Divadla Pod čarou

Všechny koncerty, včetně této poslední adventní akce, jsou benefiční. Během živého přenosu z Podčáry nebo i kdykoliv po jeho odvysílání, můžete podpořit jednak multižánrovou scénu Divadla Pod čarou v Písku, jednak některý charitativní projekt či organizaci pomáhající druhým. Podpořili jste platformu Nevidíš – uslyšíš, písecké neziskové organizace Naději a Mesadu, a tentokrát představíme Domácí hospic Athelas, jehož činnost je naprosto ojedinělá a velmi potřebná. Tento hospic poskytuje péči, pomoc a podporu terminálně nemocným pacientům, kteří si přejí prožít doma, důstojně a v kruhu své rodiny a přátel poslední etapu svého života. Zároveň poskytuje psychickou pomoc pozůstalým.

Live stream pořizuje pro Divadlo Pod čarou Zdeněk Kučina z DVP Studia, který se vzdává svého honoráře ve prospěch platformy www.nevidis-uslysis.cz Martina Schuberta.

Doufáme, že i poslední adventní on-line streamovaný program z Podčáry potěší široké spektrum diváků, podpoří smysluplnou činnost Domácího hospice Athelas, a také pomůže Divadlu Pod čarou přežít tuto těžkou dobu.

Live koncerty a představení můžete ocenit darem na transparentním účtu 295465736/0300 (do poznámky napište „DPČ Live 4“ či pořadové číslo konkrétní akce a projektu, který podporujete). Z každé vaší darované částky bude 200 Kč použito jako vstupné na live stream.

O dalších pořadech divadla budeme informovat na facebooku a webu Divadla Pod čarou, kde najdete vždy i odkaz na aktuální on-line přenos. Děkujeme za vaši podporu. ***Tým Divadla Pod čarou***

Prácheňské muzeum po dvou týdnech opět uzavřeno

Advent tohoto roku v Prácheňském muzeu začal ve znamení výstavy Františka Doubka. V Galerii a Rytířském sále se představila celoživotní tvorba tohoto mimořádného píseckého výtvarníka. Na rozdíl od supermarketů ale mohlo své návštěvníky přivítat pouhé dva týdny. Od pátku 18.12. budeme opět z důvodu opatření v boji proti koronaviru zavírat. Z důvodu letošní mnohokrát zkrácené sezóny však připravujeme mimořádnou výstavu již na leden a únor 2021.

Ohlédnutí za tvorbou Františka Doubka se alespoň na pár dnů podařilo. Málokterý český autor se může pochlubit tak bohatým výčtem zahraničních výstav, jako právě tento dlouholetý učitel na zdejším gymnáziu – představil se v Egyptě, Walesu, Rakousku, Dánsku či Německu. Na výstavě, která je jednou z největších, jaká kdy byla Doubkovu dílu připravena, nechyběla přehlídka architektury, erbů, návrhy mincí či portréty slavných postav českých dějin.

Během těch pár dnů otevření jsme se také stihli důstojně rozloučit s jedním z nejoblíbenějších exponátů. Po téměř šesti letech se po expozicích přestanou rozléhat skočné melodie, které vyluzovala více než sto let stará skříň se složitým mechanismem uvnitř – orchestrion. Důvod je prostý – nástroj se vrací tam, kam patří. Vrací se domů. Do Zlešic. Do své hospůdky Pod zeleným hájem. Majitel hostince i orchestrionu se rozhodl obnovit živnost svých předků, a tak není co řešit, orchestrion musí zpět a bude vždy připraven k vyhrávání při pití piva či limonády. Muzeu se nepodařilo přesvědčit majitele k prodeji nástroje, ten tak byl po celou dobu v Písku pouze zapůjčen. Muzeum se více než pět let o nástroj řádně staralo a nyní ho vrací v mnohem lepším stavu zpět. Nástroj tak – úplně stejně jako kdysi před sto lety

(v roce 1915 ho vezl na voze písecký prodejce hudebních nástrojů Jan Huml) – vyrazí z Písku do pošumavských Zlešic. Tak sbohem a děkujeme!

Aktuální informace, fotografie a zajímavosti můžete sledovat na ***www.facebook.com/pmpisek***.

Poklidný adventní čas a hodně zdraví přeje
VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

ROK ZMĚNY – PŘÁNÍ pro všechny slušné lidi

Přeji nám všem, abychom vstoupili do příštího roku s nadějí, odvahou, laskavostí a také s osobní zodpovědností. Věřím, že se potkáme v LEPŠÍCH ČASECH.

Irena Mašíková Konštantová

VÁCLAV HAVEL krátce před svou smrtí v roce 2011 prohlásil: *„Prohlubuje se taková jakási propast mezi politikou a veřejností. To není dobré. Nicméně to se, jsem přesvědčen, časem změní. Jsou to takové výkyvy, které jsou známy a popsány ve všech demokraciích. A až to bude nejblbější, tak najednou se to začne obracet k lepšímu. Čili celkově řečeno bych věřil v to, že všechno nakonec dobře dopadne a že mají určité věci smysl. A že ten smysl se může začasté objevit, či naplnit až s velkým zpožděním. Ale tím by neměl být nikdo zneklidňován. Přál bych lidem trpělivost.“*

Vzpomínka na letošní nedožité 95. výročí narození malíře jihu Čech

Oldřich Smutný patřil ke generaci umělců, která vstoupila na výtvarnou scénu bezprostředně po skončení druhé světové války. Jeho inspirací byly lesy, rybníky a celá jihočeská příroda – to byl zřejmě hlavní důvod, proč si za jedno z míst k dlouhodobému pobytu vybral Putim, teprve potom následovaly Praha a některá místa ve Francii…

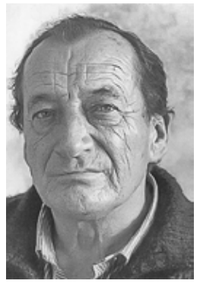

Oldřich Smutný se narodil v Debři u Mladé Boleslavi (1925), v letech 1937–44 studoval na mladoboleslavském reálném gymnáziu. Ke konci války byl nasazen v továrně. Malbě se věnoval od čtrnácti let, po gymnáziu začal studovat na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v ateliéru prof. Jana Baucha) a současně na Pedagogické fakultě UK. Ke studiu si přibral ještě jevištní výtvarnictví na Divadelní fakultě Akademie výtvarných umění, kde se později stal asistentem a několik desetiletí zde vyučoval malbu. V roce 1950 se stal členem S.V.U. Mánes a v 60. letech skupiny UB 12.

V první polovině padesátých let se díky studijnímu pobytu seznámil s krajinou Písecka, jež se mu stala doživotní inspirací. Své obrazy zpracovával v duchu klasické francouzské malby, k jejich charakteristickým znakům patří užití čistých a zářivých barev doplněných pastou vrstvené běloby. Mnoha umělcovým plátnům dominuje jasná modř. *„Jednou, bylo to v létě, rozhrnul jsem olše na břehu putimského rybníka a obloha i voda mě oslepily kobaltovou modří, v níž se vznášela bílá vesnice. To zjevení mě okamžitě přesvědčilo, že k tomu, abych mohl namalovat obraz, nemusí být krajina zelená, červená, žlutá, fialová a oranžová, ale jen modrá, modrá, donekonečna modrá,“* charakterizoval svou paletu sám autor. *(Z katalogu Oldřich Smutný – výběr z díla, Praha: České muzeum výtvarných umění, 2005)*

Jasnost a svítivost barev dodává Smutného obrazům vitalitu a optimistické vyznění – jak podotýká Jaromír Zemina: *„Doba po druhé světové válce měla a má málo umělců, kteří nabíjejí svá díla tak kladně jako on.“*

Smutný k prvotním vlivům na svou malbu řadil strukturu a světlo bílých zdí, které stavěl jeho otec zedník, a lidové výšivky na hedvábí, jimž se věnovala matka. Přestože jsou jeho díla označována jako lyrická abstrakce, obrazy zpodobňují reálné předměty, zážitky či elementy krajiny. Mezi nejčastější motivy patří jihočeská vesnice, rybníky a stromy, lidská obydlí v malebné přírodě či krajinné prvky. Věnoval se také kresbě (zčásti portrétní), grafice, fotografii a keramice.

Ve své scénografické tvorbě ztvárnil například inscenaci Šumař na střeše v Národním divadle v Praze *(1968)*, pracoval i pro Jihočeské divadlo v Českých Budějovicích. Podílel se na audiovizuální prezentaci kanadského pavilonu na Expo 1985 v Bruselu a výtvarně spolupracoval na světové výstavě v Ósace v roce 1970. Napsal také autorskou knihu Labutě… labutě *(Albatros 1982)*, kterou ilustroval svými fotografiemi.

František Trávníček: Písek, 1959

Od počátku své tvorby intenzivně uvažoval o smyslu malování obrazů a o tom, co tato činnost může přinést tvůrci i ostatním lidem – krásu, radost a životní optimismus. Byl uchvácen malebnou krajinou venkova a duchem jižních Čech – hlavně barvou rybníků, v nichž se zrcadlila modrá obloha, mraky, venkovská stavení, stromy, keře či labutě. V roce 1962 si na břehu putimského rybníka postavil dům, kde s manželkou Soňou pravidelně pobýval a také maloval.

Oldřich Smutný hodně cestoval, často do své milované Francie, ale také z jedné z cest na Kubu pochází výjimečný cyklus barevných monotypů. Ale asi nejblíže mu bylo staré čínské malířství pro svou lehkost, a hlavně české lidové umění. Smutného obrazy jsou řazeny do pojmu lyrické abstrakce. Historik umění a dlouholetý přítel malíře Jaromír Zemina uvádí, že je začal malovat dříve, než byl tento termín zaveden. Sám Oldřich své obrazy nepokládal za abstraktní, ale za naprosto konkrétní a reálné vize a zážitky.

Jaromír Zemina byl kurátorem několika výstav Oldřicha Smutného v Písku, které jsme společně připravili. V roce 1995 uspořádalo Prácheňské muzeum v kostele Nejsvětější Trojice výstavu obrazů a souběžně v přízemí muzea i díla v keramice, převážně malované talíře. V roce 2005 jsme v galerii PM instalovali rozsáhlou výstavu Smutného **Žena/kresby** – u příležitosti jeho osmdesátin nabízela nepřeberné množství ztvárnění Smutného oblíbeného námětu ženské figury i tváře.

Oldřich Smutný zemřel 1. září 2013 na své chalupě v Putimi. V roce 2014 jsme uspořádali bohužel už posmrtnou výstavu **Fotografie a kresby z cest**. Vůbec poprvé vystavené Smutného fotografie dokládaly jeho mimořádný výtvarný talent nejen pro malbu a kresbu. V roce 2015 jsme představili obrazy Oldřicha Smutného v galerii ve Sladovně v Písku, ve spolupráci s malířem a kurátorem Davidem Bartoněm a kurátorkou galerie Věrou Englichovou. Téhož roku uspořádalo Museum Kampa (Nadace Jana a Medy Mládkových) v Praze výstavu obrazů a monotypů tohoto výjimečného umělce. Následovala i další pražská výstava v galerii Novoměstské radnice na Karlově náměstí se zcela ojedinělou expozicí barevných monotypů z cest po Kubě.

Z pozůstalosti malíře se mi podařilo pro výtvarné sbírky Prácheňského muzea získat řadu obrazů, monotypů, ale i kreseb města Písku a jeho okolí. Oldřich Smutný svým dílem zůstává ve svém milovaném kraji jihu Čech. Odpočívá na putimském hřbitově, s výhledem na Podkostelní rybník, u kterého roky žil a maloval ve své chalupě, a zůstal tak věren místu, z něhož čerpal celoživotní inspiraci a kde byl nejšťastnější.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, *dita.machackova@volny.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, *www.jogapisek.cz*
- **Jarka Olžbutová** – *www.uvodnaru.cz*
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, *www.ajurmed.cz*
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy Katky Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, *info@strom-setkavani.cz.*

PÍSECKÝ SVĚT
účinná a levná
tištěná i on-line inzerce,
6000 výtisků
vždy obratem rozebráno!
e-mail: inzerce@piseckysvet.cz
tel. **607 777 993**
(i SMS, ozveme se obratem)

Dárek plný emocí: dárkový poukaz na kulturní akce

Darujte neopakovatelný zážitek a vykouzlete na tvářích svých blízkých úsměv. Centrum kultury města Písek pro vás připravilo celou řadu dárkových poukazů. Na jednom místě tak vyberete dárek pro celou rodinu, protože myslíme na mladé i starší!

Divadelní fanoušky potěší kvalitní představení, která můžete darovat **v podobě předplatného nebo výběrem konkrétní inscenace**. A nabídka je opravdu velká, od klasických her jako je Rozmarné léto, Romeo a Julie nebo Balada pro banditu, přes komediálně laděný Sex noci svatojánské, Jistě, pane premiére, Pusťte Donnu k maturitě, až po komorní hru O lásce, originální a netradiční pohled na život Václava Havla ve hře Velvet Havel a mnoho dalších.

Také máme připravené **dárkové vstupenky na koncerty**, které se budou konat v Divadle Fráni Šrámka i v kulturním domě. Nechybí ani dárková nabídka **přednášky Taje a krásy zahradničení.** Jedná se o cyklus, který vás provede krůček po krůčku základními dovednostmi správného zahradníka. A pokud ještě váháte, kterou akci vybrat, máme pro vás dárkové poukazy v hodnotě 100 Kč, které mají platnost po celý příští rok, a obdarovaný si sám vybere, zda půjde na divadelní představení,

koncert, přednášku nebo navštíví kino. Aktuální program a další informace najdete na ***www.centrumkultury.cz.*** Přejeme vám pohodové Vánoce a skutečnou radost z dárků od nás. ***-CK-***

Kulturní dům plný portrétů

Přestože je advent v plném proudu, ten letošní je zcela odlišný od toho, který jsme prožívali v minulých letech. Mrzí nás, že se s vámi nemůžeme scházet na kulturních akcích, proto budeme rádi, když nás navštívíte v kulturním domě.

Přijďte se podívat na výstavu Vladimíra Teringla – Portrét a postava ve fotografii. Výstava byla tvořena k autorovu životnímu jubileu. Na souboru fotografií pracoval Vladimír Teringl průběžně posledních pět let. Jako téma ke svým sedmdesátinám si nevybral žádné historické snímky ani ateliérové modelky, ale snažil se fotografovat lidi, kteří se pohybují v okolí jeho běžného života.

Výstava je postavena na autorově nejoblíbenějším fotografickém tématu, kterým je právě portrét a postava v krajině nebo ve městě. Výstavu můžete ještě **do 22. prosince** zhlédnout v kulturním domě v pracovní dny **od 12 do 17 hodin**. Vstupné je zdarma. ***-CK-***

Milí čtenáři Píseckého světa,

máme za sebou poněkud zvláštní rok. Místo naplánovaných koncertů, divadelních představení nebo festivalů, které každoročně pořádáme, jsme se řečeno s lehkou nadsázkou účastnili jakéhosi jam sessionu, který byl dost často postaven na velké improvizaci vyžadující flexibilní a operativní přístup. Příkladem může být letní scéna v zahradě, přesunutí výstav z Galerie Portyč do momentálně nevyužitého sálu kulturního domu, on-line přenosy z Divadla Fráni Šrámka nebo nedávná výpomoc našich zaměstnanců hygienické stanici v podobě trasování.

Bohužel málokdo z nás má křišťálovou kouli, ze které bychom mohli vyčíst budoucí vývoj pandemie a s ní spojená opatření. Přesto i v této době plánujeme nová představení a věříme, že se nakonec uskuteční. Dovolte mi, abych Vám za celé Centrum kultury města Písek popřál příjemné vánoční svátky, štěstí a pevné zdraví v novém roce. Zároveň chci vyjádřit naději, že se situace s koronavirem umírní a znovu se tak budeme moci potkávat nejen na kulturních akcích.

JOSEF KAŠPAR, ředitel CKMP

Cesta za vlastní nezávislostí – výstava v městské knihovně

Výstava Cesta za vlastní nezávislostí v Městské knihovně Písek nabídne divákům časový průřez výtvarnými díly kombinovaných technik Františka Trávníčka. Výstava proběhne bez vernisáže od 4. ledna do konce února.

Městská knihovna vzpomene touto první posmrtnou výstavou děl Františka Trávníčka píseckého umělce, který tvořil s nefalšovanou vášní a naprostou oddaností vlastní tvorbě. Díla, která nebyla doposud vystavena, reprezentují Trávníčkovu tvorbu od 70. let minulého století až do roku 2018.

František Trávníček *(Písek 1953 – 2020)* se vyučil knihtiskařem a studoval na Polygrafické škole Praha. Přestože se často uvádí jeho vazba na Václava Rožánka a Oldřicha Smutného, umělce, jejichž díla si vážil, ubíral se svou cestou. Asi by bylo na místě poopravit klišé, jež staví Václava Rožánka, Oldřicha Smutného a Františka Trávníčka do jednotné skupiny umělců, kteří se vymezují vůči zbývajícím malířům v Písku.

Uváděné tvrzení je založené na osobních setkáních a rozhovorech s těmito umělci ve skupině i individuálně. František Trávníček se vždy od svého mládí až do konce života vyjadřoval s velkou úctou o „Vaškovi“. Totéž platilo z jeho strany o docentu Oldřichu Smutném, k němuž se po smrti Václava Rožánka ještě důvěrněji upnul. Václav Rožánek nebyl člověk arogantní, když s něčím nesouhlasil, byla v tom jemná ironie, nikoliv agresivita, bezohledný soud. Jistě tvorbu Františka Trávníčka ctil, nikdy neodsuzoval, nicméně nedokázal pochopit, jak je možné, aby v létě, když vyjeli oba s malířskou výbavou do přírody, po odpoledni stráveném v okolí Písku, uviděl na Trávníčkově papíru nějakou tečku, trojúhelník a dvě tři čáry. K těmto poznatkům v různých obměnách se Václav Rožánek rád vracel, tak jako rád opakoval s jemným humorem, jak dopadla výzva z Prahy, aby na nějakém ministerstvu maloval se svými přáteli portrét Josefa Vissarionoviče Stalina. Došli sice uznání u „odpadlíka“, katolického kněze Josefa Plojhara, ale když kolem nich procházel ministr školství Zdeněk Nejedlý a hystericky prohodil, že namalovaný portrét neodpovídá představám o zadání a vyslovil ono: *„Vždyť to je Kristus!“* – byl osud umělců zpečetěn a bez jakýchkoliv prostředků se museli odebrat pěšky z Prahy do Písku.

František Trávníček, foto Zdeněk Javůrek

Nezbývá však než se od „humorných“ vzpomínek vrátit k podstatě tvorby Františka Trávníčka. Jeho snahou – a nikoliv jen jeho v naší republice – bylo „osvobodit“ diváka od vnějších vlivů a ponechat mu prostor pro meditaci, vést ho k zamyšlení se nad vnitřními pocity během umělecké tvorby. František Trávníček často vycházel z prostředí tiskárny, kterou důvěrně znal. V jeho obrazech najdeme materiál z tiskárny, včetně syntetických barev. Plastičnost „vylepšoval“ nanášením papírových vlepů. V Trávníčkově díle jde především – jak správně uvádí Jaromír Procházka – o proces a materiál, které jsou prostředkem k dosažení harmonie a rovnováhy. Umělec nechce zaznamenávat příběhy, nechce vyprávět, chce být bez emocí, chce vytvářet čistou výtvarnou formu, přinášet nám divákům pocity, kterým přidělujeme obsah. Jsme svědky autorova urputného hledání spojeného s krásou i absurditou života, ukrývajícího tajemství prostoru.

Poděkování patří firmě Gornický s.r.o. a CK Hungaria s.r.o., jež se zapsala do podvědomí příspěvkem i na jiných realizacích (např. výstava malíře Antonína Šíta v galerii Prácheňského muzea 2015). A v neposlední řadě patří poděkování městské knihovně, která se ve svém programu aktivně věnuje píseckému kulturnímu prostoru.

KAREL CEJNAR a IRENA MAŠÍKOVÁ

Kolekce výtvarných děl pochází ze sbírky Karla Cejnara, který byl umělci za jeho života vzácnou lidskou oporou a laskavým mecenášem.

Z vernisáže výstavy Františka Trávníčka (vpravo) k jeho šedesátinám v galerii PM , 2013, vlevo historik umění Jaromír Procházka, uprostřed kurátorka výstavy Irena Mašíková. Foto V.Komasová,

Podpořte projekt Pečuj doma

Chrudoš Valoušek, významný grafik a ilustrátor, již podruhé vytvořil Kalendář nejen pro rodinné neformální pečující, tentokráte pro rok 2021.

Koupí originálního autorského kalendáře podpoříte celorepublikový projekt Pečuj doma. Zajímá vás, kdy začíná honcování zajíců, kaňkování lišek, kdy přilétá husa velká a první skřivani do Česka? Či kdy máte počítat s prvními lety chroustů? Nástěnný kalendář z recyklovaného papíru s motivy ze života zvířat je plný půvabných ilustrací a zajímavých informací. Kalendář můžete koupit v Zahradnictví Čapek, knihovně nebo na ***www.pecujdoma.cz***. Projekt Pečuj doma, který spolupracuje s píseckým Senior Pointem, podporuje všechny, kdo se doma starají o někoho blízkého – stárnoucí rodiče, partnera nebo dítě s postižením. Cílem je poskytnout pečujícím komplexní podporu – povzbuzení, radu, informaci, vzdělávání, prostor pro sdílení a individuální provázení, tak, aby byli schopni zvládnout péči doma. ***-CK-***

Adventní rozhovor s Pavlem Sekyrkou o podivném roce

O zkušenostech z tohoto podivného končícího roku jsme si krátce před Vánoci povídali s Pavlem Sekyrkou, ředitelem Obchodní akademie Písek. Nejen o škole a studentech, ale také o tom, jak hodnotí vládní opatření, zda se sám bojí nákazy a jak vzpomíná na dětské kouzlo Vánoc.

Ředitel Pavel Sekyrka na nádvoří obchodní akademie

Můžete shrnout zkušenosti z tohoto podivného roku?
Na jaře, ačkoliv ta situace byla chaotická, všichni respektovali nařízení vlády. Pro vzdělávací proces samozřejmě špatné okamžiky, ze školy se rázem stal dům duchů, z řad studentu vydělali aspoň ti, kterým by jinak hrozilo propadnutí… Na konci školního roku zažila většina studentů a žáků to, o čem budou jednou vyprávět svým dětem a vnukům – že se těšili do školy, na spolužáky, ale i na své učitele. A to vykazovali známky duševního zdraví. Protože je dobré mít plán, na konci školního roku jsem varoval kolegy, ať počítají se vším, včetně toho, že se po prázdninách normálně ve škole nesejdeme. A neměl jsem z toho radost, ale spletl jsem se jen o měsíc a půl. Pro podzimní chaos ze strany vlády už pochopení nemám. Nepodařilo se těch několik měsíců využít k tomu, aby se všichni na očekávatelné zhoršení připravili? Výsledkem jsou mimo jiné zbytečně zmařené lidské životy…

Mikuláš a jeho družina

Jak jste byli spokojení s komunikací ministerstva školství při přípravě vládních opatření?
Po celý podzim jsme se potýkali s tím, že ministerstvo s lidmi z praxe a s odbornými asociacemi vůbec nekomunikovalo. Ve školách proto docházelo např. při realizaci výuky v tzv. homogenní skupině k absurditám. Žáci přijeli společným autobusem, šli spolu do školy, byli ve společné šatně a pak se najednou oddělili a na chodbě už měli dělat, že se neznají. Na oběd šli společně a ze školy na autobus jako ráno. V seminářích na školách vznikly třeba čtyři skupinky po dvou žácích. Z jedné z nich vysílal pedagog výuku. Nemluvíme o dozoru, takže třeba na osmičlennou skupinu složenou z několika kmenových tříd by bylo zapotřebí tří nebo čtyř učitelů. Zřizovatelé škol – kraje – dostávali hotová rozhodnutí shora, opět bez potřebné komunikace.

Jak se učitelé potýkají se současnou střídavou výukou ročníků?
Smekám před nimi – protože musí vyučovat několik hodin závěrečné ročníky v nařízené roušce, která vlhne, překáží v artikulaci, dusí vás, padá – a pak se přesunout domů k počítači a další ročníky vyučovat on-line, protože v kabinetě ve škole jsou třeba tři, čtyři učitelé a nemohou vyučovat zároveň...

Lze výuku na dálku považovat za plnohodnotné vyučování?
Distanční výuka, jakkoli pečlivě připravená a prováděná, se po návratu dětí do škol ukazuje jako zcela nedostatečná. Prohlášení některých lidí, že se ukázalo, že lze celou školu přesunout na on-line výuku, jsou samozřejmě úplně mimo. Mnoho žáků má doma nevyhovující prostředí, nemohou se kvalitně připojit, nemohou se soustředit kvůli malým sourozencům nebo ruchu a tak dále. Tahle situace by mohla mít časem i fatální dopad na rozvoj osobnosti, schopnosti komunikace v kolektivu, navazování zdravých vztahů… Škola není jen předavatel poznatků a informací, ale je to kulturní instituce, instituce formující osobnost. Mezi lidmi je díky tomu období zaznamenán nárůst depresí a dalších psychických následků, bohužel i u mnoha mladých.

Myslíte, že vláda mohla situaci zvládnout lépe?
Nikdo z nás této vládnoucí garnituře nezávidí. Oni se musí potýkat s něčím, na co je jejich marketingoví poradci vůbec nepřipravili. Každopádně měli jsme celé léto čas připravit se na podzimní zhoršení pandemie, experti upozorňovali, co nás čeká. Byli ale ti hlavní odpovědní politici připraveni na to, že jejich prozíravé rozhodnutí může být natolik nepopulární a že jim mohou klesnout preferenční hlasy? Nejsem si jist a s tím souvisí ty další kroky, které je pak semlely.

Máme naději na brzké zlepšení situace?
Virus nás sám od sebe zřejmě neopustí a bez vakcinace se pravděpodobně té bestie nezbavíme. Já pracuji jako učitel a jakmile to bude možné, dám se očkovat. Nikdo zatím jinou cestu nenastínil.

Jak se vám povedlo zvládnout maturity?
To je zajímavé – studenti posledních ročníků po návratu do školy pochopili, že žádný další čas už nedostanou – i když podle mne bylo možné prodloužit školní rok do července. Opravdu neuvěřitelně zabrali a maturity dokonce dopadly lépe než v předchozích letech. Zaznamenali jsme nakonec jen jeden neúspěch. Strach před covidem byl v tomto případě výbornou motivací, asi jediné pozitivum celé pandemie.

Nemuseli jste ale snižovat úroveň?
U státních maturit byly požadavky stejné a pokud jde o naši školní část, tam jsme také zkoušeli na stejné úrovni. Žádné rozmazlování se nekonalo.

Letošní maturanti už asi přišli o maturitní plesy?
Bohužel. Na naší škole bývají většinou v listopadu a bývají to velké akce, pečlivě připravované, všichni jsme toho litovali. Máme ale jako určitou náplast naplánovanou větší večerní oslavu po maturitách – doufejme, že to bude možné.

Karanténa také letos komplikuje deváťákům výběr škol...
Loni nám přišlo k přijímačkám stejně zájemců jako obvykle, otevíráme dvě třídy a vybírali jsme z více než stovky přihlášek, letos to myslím bude podobné. Teď v říjnu jsme stihli před uzavřením škol natočit videoklip, trailer, který má úspěch na sociálních sítích. Zbytek záleží na tom, jakou pověst si škola vybudovala, co si o ní předávají žáci sami mezi

Dokončení na str. 16

Adventní rozhovor s Pavlem Sekyrkou o podivném roce

Dokončení ze str. 19

sebou, nevěřím na nějaké jednorázové reklamní kampaně. Ty způsoby, jakými se dnes školy snaží žáky zaujmout a přitáhnout, jsou až komické, na vzdělávacích veletrzích dochází až ke kabaretiérským výstupům… To letos odpadlo a je proto ještě důležitější dlouhodobá pověst školy a v tomto směru se o naši obchodní akademii neobávám.

Vaše škola je známá zahraničními výpravami – ty se asi také nekonaly?
V březnu jsme neodlétli na expedici do Izraele, o tom jsme museli rozhodnout pár dnů před odletem. Zatím na neurčito jsme museli odsunout

Zpěvačky z řad studentek a personálu školy předzpívávají koledy (Vánoční akademie, děkanský kostel)

i plánovanou exkurzi do Říma, dále všechny výjezdy a lety v rámci programu Erasmus. Co nás mrzí asi ještě víc, je zrušení některých meziškolních soutěží a dalších aktivit, v nichž bývají naši studenti velmi úspěšní.

Jak celou situaci nesete vy osobně, bojíte se?
Strach je to nejhorší, co by vás mohlo potkat. Násobí možnost, že skutečně onemocníte. Covidem či nějakou jinou nemocí. Mám respekt. Snažím se občas zasportovat a samozřejmě všude ve styku s lidmi mimo rodinu nosit roušku. Je důležité si každopádně zachovat dobrou mysl, nebagatelizovat nemoc, nevystavovat sebe ani druhé zbytečnému ohrožení, ale určitě se nenechat osedlat strachem.

A jak hodnotíte obecně náladu ve společnosti?
Na jaře jsme na sebe mohli být obecně hrdi, jak se společnost zachovala v případě výroby roušek, to bylo fantastické. Stejně je třeba ocenit jarní přístup vlády – tehdy se povedlo vše udělat včas, respektovali názory odborníků, souhlasil jsem i s tehdejším uzavřením škol. V Německu se pak sice nepotvrdilo, že by právě školy přispívaly k takovému nárůstu infekce, ale jde také o celkovou disciplínu, ta je samozřejmě v Německu jiná. Byli jsme v tom všichni a ukázalo se, kolik v každém z nás může být dobra. V současnosti se pohled a chování lidí rapidně změnilo. Chaos z neustále se měnících opatření nám ubližuje ještě víc, než nemoc sama. Školy, ale ještě hůře podnikatelé, provozovatelé restaurací a hotelů – ocitají se v nepředvídatelných situacích. S tím souvisí nálada… Bez ohledu na covid je společnost rozdělená už z doby před pandemií, na čemž má u nás zásluhu hlavně pan prezident. Jinak nejvíce postradatelná postava celé pandemie. Jsem patriot tělem i duší a přesto jak já těm Slovákům tu jejich empatickou a krásnou Čaputovou zavidím… záleželo by jí na náladě nás všech…

Z velké části je to asi vyvoláno nejasnými vládními nařízeními
Člověk, který ztratí důvěru ve smysluplnost opatření, je začne přirozeně bojkotovat. Já velmi chválím tuto vládu za to, že významně přidala pedagogům. Když nebudou ve školách kvalitní lidé, zbydou nekvalitní a ti budou těžko formovat elitu národa. Kolikrát si říkám, že kdyby třeba lidé jako Viktor Kožený měli ještě lepší osobnosti v rolích učitelů, třeba ale měli, mohlo být o jednoho zločince v bílém límečku méně. Ale když pomineme ta chaotická vládní opatření – navyšovat státní zadlužení formou snad ne předvolebních dárků, v době, kdy vůbec nemáme nějaký optimistický výhled na konec pandemie, je strašné a neodpovědné. Vládě, která přijde po téhle, opravdu nezávidím... No, to je tedy hezky vánočně laděný rozhovor! *(smích)*

Vraťme se tedy ke svátečnímu tématu. Podařilo se vám vánočně naladit studenty?
Na nádvoří jsme opět vztyčili strom, na Svatou rodinu, kterou nám minulý rok vyrobila ze sena zemědělská škola, jsme dostali letos sponzorským darem od Truhlářství Fortel jesle a vypadá

Z traileru natočeného studenty obchodní akademie letos na podzim

Emeritní zástupce Josef Kostohryz rozlévá na farním dvoře studentům, pedagogům a návštěvníkům nealkoholický punč (Vánoční akademie)

to krásně. V budově jsme udělali vánoční výzdobu a aspoň poslední ročníky jsme překvapili návštěvou svatého Mikuláše.

A vaše osobní vzpomínky na Vánoce?
Krásné vzpomínky na dětství s mými třemi bratry, přestože se tehdy estébáci snažili rodičům uškodit co nejvíce, tak nás dětí se to vlastně nedotklo. Vánoce jsme měli nádherné, pod stromečkem spousta dárku. Štědrý den jsme po návštěvě hřbitova začínali na samotě na Flekačkách, kde žil děda Václav Holý. Abychom mohli jít ke stromečku, museli jsme si to poctivě odkroutit. S vypnutím čichu sníst rybí polévku a myslet přitom na něco hezkého… a pak se neudusit kostí té nebohé ryby. Po nadílce na Flekačkách následovala nadílka v Písku, půlnoční a na kutě. Po roce 1989, když skončila totalita a brzy poté nám umřel tatínek, jsme pak trávili svátky i na písecké faře s panem děkanem Jiranem, který se nám čtyřem klukům snažil tátu nahradit. To bylo také nádherné, přijížděly tam návštěvy z celé Evropy, rozváželi jsme dárky všem potřebným… Když umřel pan děkan Jiran a pak maminka, radostné prožívání Vánoc se přesunulo na vánoční rozhovory s blízkými na druhém břehu. Vánoční radost se mi vrátila až s narozením dcer.

Budou letošní Vánoce jiné?
Kdy jindy budeme mít zase šanci se zklidnit a zapomenout alespoň protentokrát na supermarketovou konzumní podobu Vánoc. Uvědomit si, že se máme vídat s našimi blízkými i mimo Vánoce. Když se letos vidět nemůžeme. Ten virus letos mučil všechny a oslabené dokonce zabíjel. Když už nás ale všechny takhle ztišil, věřící i ateisty, co se zkusit zamyslet nad pravou podstatou Vánoc? Vánoce jsou symbolem lásky, pokoje a bratrství pro všechny lidi na zemi. Kdy jindy než letos máme možnost to vnímat citelněji a dokonce to přenést i do ledna, když nám ty supermarketové Vánoce zhasnou.

ZDENKA JELENOVÁ
Foto (i na přední obálce) archiv školy

A o půlnoci vytrubovali pastýři radostnou zprávu o narození syna Božího

Ač křesťanské učení odjakživa zdůrazňovalo jako nejvýznamnější svátek v roce Velikonoce, lidová zbožnost, a natož dnešní částečně sekularizovaná společnost, si říct nedala a nedá. Nejoblíbenějšími svátky byly a jsou ty vánoční. Dějinný vývoj přetvořil oslavy narození syna Božího na sváteční kolos zcela vytržený z řetězů, který se nekontrolovatelně řítí světem a tím rychleji, čím více svět v Boha věřit přestává...

Ježíšek je určitě jediné dítě, jehož narození se slaví ještě před porodem, po zrození se dojí, dobliká, dosvítí a další osudy tolik oslavovaného nemluvňátka jsou již většině slavících lhostejné. Rekonstruovat ryzí podobu Vánoc (v našem článku se podrobněji podíváme alespoň na Štědrý den) na Písecku ještě bez nánosu byznysu 20. století můžeme díky zápiskům etnografů, kteří kolem poloviny 20. století zachytávali vzpomínky zdejších nejstarších pamětníků.

Pokud se 24. prosince vůbec snídalo, tak káva a maximálně suchý bílý chléb. Tak vzpomínal pamětník František Matura (*1886) ze Šamonic. Od rána panovala veliká střídmost, vždyť **prasátko ze zlata** pobíhalo po jihočeském venkově i ve století devatenáctém. K oběhu bývala rybí polévka z jiker a až večer, tedy po západu Slunce, se mohl člověk v tento přísný postní den najíst. Ke štědrovečerní večeři se podával kapr s černou omáčkou, zhotovenou ze švestek a rozinek, poté vánočka a punč. Tedy žádné rybí řízky s bramborovým salátem. Smažený kapr, nepřeberné druhy cukroví a všeobecný konzum přichází až se závěrem 50. a v 60. letech 20. století.

Ale zpátky do Šamonic za dalšími pamětníky. Někteří vzpomínali, že se k obědu podávaly i vdolky s povidly či lívance sypané perníkem. V Drhovli se vařívala čočka nebo hrách, to kvůli penězům v příštím roce. Kolik zrneček se snědlo, tolik se v příštím roce mělo vydělat mincí. K večeři pak téměř ve všech chalupách jedli **kapra a také kubu**. V Brlohu se podle Marie Voldánové (*1878) dělal vždy kuba, a to z ječné krupice a vařil se se sušenými houbami, mastil se máslem a pekl v peci. Čeledíni a děvečky dostávali „štědrovku“, což byla vánočka na výslužku. A ke všem těmto vánočním pochutinám se popíjel nejčastěji čaj.

V Šamonicích chodíval ten večer ještě na začátku 20. století obecní sluha dům od domu **vytrubovat**. Dostal za to výslužku, která spočívala v kulaté buchtě, vdolkách či lívancích. V Brlohu se nesmělo začít večeřet dříve, než se ozve zvuk trubky, zde troubíval obecní pastýř. S ním chodila jako doprovod jeho žena s nůší, která dostávala pečenou housku, koláče a někdy i malé peníze. Před večeří se ještě vystřelilo z pušky, to aby se zahnaly čarodějnice, nezbytná byla i modlitba hospodáře nad společnou mísou, a pak se mohli konečně všichni pustit do jídla. Prolínání křesťanských tradic s pohanskými pověrami pokračovalo i po večeři. V době končícího 19. a začátku 20. století se věštilo spíše již jen z tradice a pro zábavu, než pro skutečnou snahu dozvědět se budoucnost. Pouštěly se skořápky ve vodě, lilo se olovo, krájelo se jablko. Vánočka se rozlámala na kousky podle počtu lidí a dala se sežrat psovi. Čí kousek pes sežral nejdřív, ten měl do roka zemřít.

Stromeček byl již na začátku 20. století plně rozšířen i na českých vesnicích. V malých přeplněných venkovských chalupách visel často zavěšen pod stropním trámem. Ozdoben byl pouze výrobky z papíru, foukané skleněné koule si cestu na písecký venkov našly až v polovině 20. století. Na špičku se mnohdy věšel anděl zdobený staniolem. Pokud měla rodina betlém, byl nejčastěji papírový. A dárky? Málokdy se našlo pod smrčkem či borovičkou něco víc než jablka a ořechy.

Zvláště starší lidé se o i Vánocích rádi drželi doma, ostatně bývala většinou tak veliká zima, že se nikomu vycházet ven ani moc nechtělo. Sváteční atmosféru umocňovalo **slavnostní nasvícení světnice**. V době nejkratších dní a nejdelších nocí bývalo světlo luxusní komoditou, svícení bylo velmi nákladné. Ticho večera mohli narušit pastýři troubením a pak potulní muzikanti, toužící si přivydělat nějaký ten peníz či alespoň výslužku.

Na Štědrý den se pochopitelně nezapomínalo ani na hlavní bohatství obyvatel venkova – na **dobytek ve stájích a maštalích**. Aby se zvýšila plodnost, krávy více dojily a slepice nesly, dávali v Šamonicích všem domácím zvířatům hrách. Žlaby se měly ten den vyčistit, nedojedená večeře a kousky vánočky totiž připadly právě kravám, prasatům, ovcím či kozám. Zatímco se hospodář staral o dobytek, v Pamětících děti vybíhaly podle vzpomínek Anny Panovcové (*1890) na zahradu, třásly stromy a říkaly při tom: *„Hruštičky, jablíčka, švestičky, obouvejte se, zítra bude mráz. Nebudete – li se obouvati, posekáme vás, aby bylo tolik ovoce, jak na mej hlavičce vlas.“* Dívky údajně chodívaly k bezu a říkaly zase: *„Třesu, třesu bez, kde můj milý dnes, ozvi se mi pes.“*

Řadu obrázků s motivem Vánoc vytvořil mirotický rodák Mikoláš Aleš, reprofoto autor

Chodilo se na **jitřní (půlnoční) bohoslužby**. Zcela základní štědrovečerní povinnost byla narušena jen v době napoleonských válek, kdy byly mravy údajně tak uvolněné, že se tyto mše na několik let zrušily. Konaly se až ráno, *„…když se už vožralci vyspali.“* Štědrý den se lišil i oním večerním bděním a čekáním na pozdní návštěvu kostela. Hospodář a jeho rodina totiž běžně uléhali velmi brzy a časně zrána vstávali. Mnoho tradic toho večera tak vychází právě z oné potřeby si dlouhý čas ukrátit. Štědrý večer zakončovala opět trubka obecních pastýřů či sluhů. V Oldřichově ale i na jiných místech v okolí Písku o půlnoci vytrubovala radostnou zprávu o narození syna Božího – Ježíška.

Většina zvyků, provozovaných na Písecku se nikterak neliší od způsobu trávení Štědrého večera v Čechách již ve středověku. A pak přichází 20. století, které s tradicemi udržovanými po staletí zamávalo – a většinu z nich hodilo nemilosrdně do koše. Díky různým kronikám, zápiskům a archivům však koš není vysypán, a tak mohou nejenom české štědrovečerní tradice žít alespoň na papíře dál.

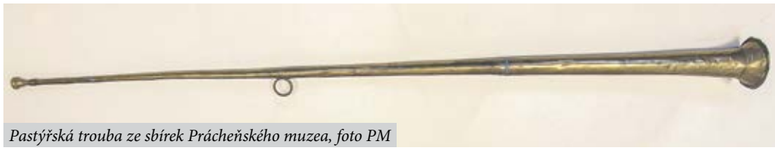

Pastýřská trouba ze sbírek Prácheňského muzea, foto PM

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea v Písku

Oblastní charita Písek podporuje pečující osoby

Oblastní charita Písek si je velmi dobře vědoma toho, že v oblasti péče o osobu blízkou v domácím prostředí hrají tu nejdůležitější a zároveň nejnáročnější roli pečující. Mají za to náš velký obdiv a respekt. Proto se jim snažíme být co nejvíce nápomocni formou podpory a poradenství.

Od 1. 7. 2020 do 30. 6. 2022 uskutečňuje Oblastní charita Písek projekt ***Podpora pečujících aneb Nejste v tom sami*** pro oblast severního Písecka *(tzv. MAS BRÁNA Písecka)*. Cílem je zamezit psychickému, fyzickému a sociálnímu propadu osoby pečující o osobu závislou na péči druhé osoby a poskytnout poradenství a podporu pečujícím osobám v tomto území.

• Komu je podpora pečujících určena?
Lidem, kteří o blízkého v domácím prostředí již pečují, pečovat teprve začínají, ale i těm, kteří péči o blízkého v domácím prostředí zvažují a potřebují se v této oblasti zorientovat, zvážit své schopnosti, možnosti a informovat se na zdroje pomoci.

• V jakých oblastech můžeme být pečujícím nápomocni?
Poskytneme informace o dostupných sociálních popř. zdravotních službách a informace o sociálních dávkách; nastíníme možnosti sdílené péče; můžeme předat praktické dovednosti pro usnadnění péče a poskytnout poradenství v oblasti komplexní péče o osobu (např. hygiena, hydratace, výživa, prevence kožních defektů apod.), poradenství ohledně kompenzačních pomůcek s možností zapůjčení a další. Součástí poradenství je i tolik potřebná psychická podpora a motivace.

I projektu Podpora pečujících se bohužel dotkla současná koronavirová situace a s ní spojená opatření a omezení. Nicméně projekt běží dál a my poskytujeme poradenství převážně telefonicky a emailem. V nezbytných případech jsme i nadále schopni vyjet do terénu ke klientům, samozřejmě za dodržení epidemiologických opatření a s použitím ochranných pomůcek. Pevně věříme, že se situace brzy zlepší a my budeme moci realizovat projekt bez jakýchkoliv omezení.

Konzultační místnost najdete na adrese Oblastní charity Písek, **Budějovická 1962**. Kontaktní hodiny jsou pondělí, úterý, středa a pátek od 14 do 16 hodin. Informace podá **Mgr. Veronika Skálová**, tel. **735 713 557**, e-mail: ***pecujici@pisek.charita.cz***.

Projekt je spolufinancován Evropskou unií z prostředků Evropského sociálního fondu, v rámci Operačního programu Zaměstnanost. Registrační číslo projektu CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0015682.

Předškoláci z NADĚJE pro přátele natočili videovzkaz s básničkami

Současná koronavirová situace ovlivňuje naše životy, společná setkávání, omezuje sociální kontakty. Před měsícem jsme se mohli vidět s našimi přáteli v Diakonii Blanka alespoň na terase zimní zahrady. Děti vyráběly přání, vánoční obrázky a věnečky pro výzdobu pokojů, dveří a nástěnek jako dárky k potěšení. Nacvičovaly pásmo básniček a písniček. Moc se těšily na setkání…

Tentokrát nám ale středeční ranní telefonát oznámil, že se nemůžeme vidět. Jak to ale dětem vysvětlit, aby situaci pochopily? Mysl pracovala na plné obrátky a došlo na kompromis. Slovo dalo slovo a domluvili jsme se na předání dárečků v blízkosti předškolního klubu na Nábřeží. Další improvizací bylo natočení videa s několika básničkami pro seniory. Mobil sice na začátku trochu pokulhával, ale nakonec se podařilo několik básniček natočit. Video záznam jsme doplnili titulky a poslali seniorům do Diakonie, kde bude vystoupení dětí promítnuto za pomoci dataprojektoru na plátno. Děti třech dětských klubů Margaretka, Chaloupka a Klíček doufají, že video a dárky k výzdobě prostor a přes padesát dárečků odloučené seniory potěší. Po vystoupení děti předaly dárky, které vyrobily. Popřály pevné zdraví a krásné svátky! Pro podpoření předvánoční atmosféry si děti zapálily prskavky.

V písecké NADĚJI je od 1. 7. 2019 a bude do 30. 6. 2022 realizován projekt EU „Vzdělání pro všechny výhodou“ s registračním číslem *CZ.02.3.61/0.0/0.0/16_039/0011718*. Cílem je pomoc předškolním dětem a žákům se sociálním znevýhodněním. Předškoláci se v dětských klubech mohou scházet, vzdělávat a tvořit obdobně jako v mateřské škole. Za běžného chodu klubů navštěvujeme s dětmi knihovnu, muzeum, Sladovnu, kde probíhají interaktivní programy pro děti. Jezdíme také na výlety, pořádáme různé akce pro děti. Vystoupení dětí v domovech pro seniory mají velký význam pro mezigenerační vztahy v dnešní době a vytvářejí pozitivní vazby mezi jednotlivými generacemi. Lektorky dětských klubů mohou také radit rodičům v otázkách vzdělávání a zdraví jejich dětí. Školákům pomáháme se zvládnutím probíraného učiva, děti si zde píší domácí úkoly, připravují referáty, procvičují učivo. Lektorky spolupracují s píseckými školami, aby pomoc dětem při vzdělávání byla co nejúčinnější a individuální.

HANA ŠEFRÁNKOVÁ
vedoucí práce s dětmi a mládeží NADĚJE Písek

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Domácí hospic Athelas Písek
774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Ptáci v ohrožení – *2. díl*
Budníček hrdina, auta a otravy

Moje poslední psaní o nebezpečích pro ptáky končilo umístěním krmítka. Ale nejen umístění, ale i jeho tvar je důležitý. Jednoduše řečeno by to měla být olemovaná plocha, aby z ní vítr snadno neodvál nasypané krmení. A nad ní by měla být střecha s přesahem, aby do krmení nepršelo.

Pokud chcete krmit i hrdličky, dejte střechu výš, pokud jen menší ptáky, snižte výšku střechy nad krmením. Každopádně si nechte prostor na doplňování krmení a na čištění krmné plochy. Již několik lidí se na mne obrátilo s dotazem, kde krmítko koupit a jaké má být. Že prý viděli v obchodě takové hezké chaloupky... Je třeba se rozhodnout, zda chcete mít krmítko spíš na ozdobu, nebo především proto, aby pomohlo ptákům. Pravidlo je jasné: v jednoduchosti je krása i účel. Jako **odstrašující** příklad uvádím hit ze Spojených států – krmítko ve tvaru ptáka.

Nevhodné módní krmítko v USA, archiv autora.

Důležité je samozřejmě správné umístění krmítka. Pokud ho instalujete do zahrady nebo do volné přírody, mělo by být tak vysoko, aby se k němu nedostala kočka. Jestliže stojí na dřevěném kůlu, měl by být hladký. Dobré jsou kovové stojany. Kousek dál od krmítka by měla být větvička, keř, strom – něco, na co pták přiletí a bude mít možnost se rozhlédnout a přesvědčit se, že jeho návštěva vašeho krmítka bude bezpečná. Pokud je v okolí větší prostor bez vegetace, můžete si pomoci tím, že do země poblíž nějakou vhodnou větev nebo berličku jako posed zapíchnete.

Když jsem minule popisoval smrtelné nebezpečí pro ptáky při nárazech do skleněných ploch, vzpomněl jsem si na příběh, který mi vyprávěl můj přítel Tomáš Karafiát. V kancelářích jeho firmy byla velká okna a před nimi si Tom vysázel stromky a keře. Jednoho jara pozoroval, jak na tato okna nalétával malý zelenavý ptáček. Ty nálety byly docela agresivní a natolik časté a úporné, že útočící pták po nějakém čase padal vysílením pod okno. Překvapením pro Toma byl postoj útočícího drobečka. Před dopadem na sklo měl dopředu natažené nohy s roztaženými prsty. Vypadal jako zmenšenina orla mořského před útokem na hřbet ryby.

Každodenně opakované útoky na okna Toma trápily, a protože nechápal, proč to ten drobný pěvec dělá, tak mi zavolal. Také jsem si s tím hned nevěděl rady. A když jsem se po dvou dnech dostal na místo, měl už Tom problém vyřešen. V oknech kanceláří byly kartony a nálety skončily. Teď jsem měl problém já, protože jsem nevěděl, jaký pěvec na ta okna nalétával. Pozoroval jsem porosty před okny a snažil jsem se najít toho malého zoufalce. I přes delší prohlížení dalekohledem jsem žádného ptáčka neviděl. Ale nakonec jsem byl přeci jen úspěšný. Už už jsem chtěl odejít, když jsem zaslechl typické, stále opakované ***cilp, calp, cil, calp***… To byl zpěv samce **budníčka menšího**. Ten se nedá s žádným jiným zpěvem zaměnit. Podle názoru ornitologů je to jeden z nejmizernějších hlasových projevů pěvců. I když mezi pěvce patří i vrány, straky nebo krkavci – a ti jsou podle mého ještě horší zpěváci. V ten moment jsem se přesvědčil, že v porostu před okny hnízdí právě tento budníček. Podle Tomova popisu by zbarvením ptáčkovi, který nalétával na skla, odpovídal. Když jsem si pak vzpomněl, jak jsem při jedné odchytové akci na Řežabinci seděl při kroužkování pod břízou, na které do úmoru zpíval samec budníčka menšího, byl problém vyřešen. I když je budníček malý ptáček (váží cca 7 gramů), při ochraně hnízdního okrsku je velmi statečný. Jakmile se do něj zatoulá jiný samec stejného druhu, ihned ho jako potravního konkurenta napadne a zažene. To se právě stalo na Řežabinci. Okroužkoval jsem v rákosině chyceného samce budníčka menšího a po změření a zvážení jsem ho vypustil. V ten moment budníček zpívající nad mou hlavou slétl a srazil kroužkovance na zem. Ten ležel na zádech na louce a nechápavě zíral, co se přihodilo. Pak se otřepal a odlétl. Představil jsem si, jak Tomův budníček zpívá pro označení místa svého hnízdění a přitom vidí konkurenta (sebe) ve sklech oken. Nemůže jinak, než ho zahnat. Znovu a znovu na něj útočí, ale on je tam stále. Musí bojovat až do vítězství. Ještě, že se Tom postaral, aby jeho zrcadlový nepřítel zmizel. Viděl jsem, jak si

Budníček menší, foto Vendy Štofflová

Tomův budníček v klidu poskakuje po větvičkách a pozpěvuje. Na hnízdišti zase zavládl klid a mír.

Dnes chci ještě zmínit **další příčiny ohrožení našich ptáků.** Jistě jste se při jízdách autem sami občas stali svědky úmrtí ptáků na silnicích. Mimo města postihuje automobilová doprava především druhy, které hledají potravu na krajnicích. To se týká především pěvců – strnadů, vrabců, konipasů, sojek a strak. Další častější skupinou jsou dravci, kteří poblíž silnice loví (krahujec, poštolka), nebo druhy, které k silnicím lákají přejetá zvířata (nejčastěji ježci, kuny a lišky). U silnic nejčastěji vysedávají a vyhlížejí kořist káňata. Tímto sdělením bych chtěl dosáhnout snížení zbytečných úmrtí ptáků na silnicích. Ale bez pomoci veřejnosti, především řidičů to nevyjde. V případě úmrtí na komunikacích mimo sídla je moje snaha nejspíš marná. Současná doba je rychlá a řidiči rychlých aut se mnohdy nenechávají omezovat ani platnými předpisy, natož aby brali v úvahu fakt, že tím nedávají zvířatům šanci silnici přeběhnout nebo přeletět. Ale k smrti ptáků (samozřejmě i dalších zvířat) dochází i tam, kde by řidiči měli a myslím, že i mohli, být opatrní. Třeba při parkování na sídlištích. V letošním roce upoutal píseckou veřejnost výskyt neobvykle zbarveného ptáka velikosti kosa, který se pohyboval například na sídlišti Písek Jih a také v parku na Husově náměstí. Jednalo se skutečně o samce kosa, jehož peří mělo barvu, která mi připomínala kakao. U kosů známe případy, kdy mívají občas bílá pera na některých částech těla, vzácně se vyskytli i zcela bílí kosové. Zbarvení připomínající kakao je unikátní.

Po nějaký čas jsem se jeho výskytem na sídlišti Jih těšil. Samozřejmě, že jsem ho pro dokumentaci i vyfotografoval. Ale povedlo se mi to jen z dálky. Když jsem se za ním vypravil s teleobjektivem, měl jsem smůlu. Zaostřil jsem, a než jsem stisknul spoušť, vyplašilo mi ho projíždějící auto. Ten den jsem ho již nenašel. Nepovažoval jsem to za problém, protože se na sídlišti zjara vyskytoval celkem běžně. Takže příležitost jistě bude. Jenže. Příležitost by se naskytla, ale taková, se kterou jsem nepočítal. Když jsem se jednou vracel domů, ležel u krajnice na příjezdové silnici do sídliště kus za Družbou kakaově zbarvený kos přejetý. Nejen pro tuto příhodu, ale i pro bezpečnost obecně mám na řidiče prosbu. Jezděte po sídlištích (ale i po městě) opatrně. Žádnou úsporu času vám rychlá jízda na takových místech nepřinese.

Dokončení na str. 20

Ptáci v ohrožení – *2. díl*

Dokončení ze str. 19

Budníček hrdina, auta a otravy

Ohrožení ptáků ze strany lidí může být neúmyslné, ale i úmyslné. Odstranění těch neúmyslných může pomoci osvěta, lidé si taková ohrožení nemusí uvědomovat – i proto se snažím ptákům pomoci svými příspěvky. Horší je to s ohrožením úmyslným. V těch případech jsou možnosti pomoci ze strany široké veřejnosti menší a složitější. Jako například při **ohrožení ptáků otravami.** Ty mohou být plošné, to znamená, že nějaký ekonomický subjekt využívá chemii k likvidaci škůdců. Pokud tato chemie není specifická, tedy že by likvidovala jen škůdce, pak postihuje i další živé tvory. Specifické prostředky však pro velkoplošné využití nemáme, a proto při postřiku proti škodlivému hmyzu, plevelům nebo hlodavcům dochází k likvidaci nejen plevelů, ale i divokých rostlin v okolí, nejen škodlivého hmyzu, ale i toho velmi prospěšného, čmeláků a včel. A umírají nejen hlodavci, ale i všechny šelmy a dravci, kteří je následně zkonzumují.

Používané jedy se navíc dostávají do půdy a poté průsakem i do vody a ze studní nakonec i do nás. Proto se lidé snaží jednak omezovat takové používání chemických prostředků a také využívat nově vyvinuté, méně škodlivé. Velice nebezpečným prostředkem bylo v minulosti DDT a v nedávné minulosti to byl karbofuran. Tato chemikálie je už roky zakázaná, ale někdo ji ještě má a bohužel účelově využívá k trávení dravců a šelem. V posledních letech byly otráveny desítky orlů mořských a i dalších dravců a následně i šelem, které si otrávených úhynů ukously. Hynou i mrchožraví brouci, kteří zpracovávají otrávené úhyny. Vypátrání travičů je obtížné, veřejnost by mohla pomoci – ale udejte třeba souseda?

Česká společnost ornitologická na základě dobrých výsledků maďarských ornitologů už několik let zaměstnává psovodku, která má dva psy vycvičené na pátrání po karbofuranu a stopách toho, kdo ho použil. Už se díky tomu několik případů podařilo vyřešit. V tom veřejnost může pomoci. Stačí k tomu ohlásit nalezený úhyn dravce. Když bude ležet pod dráty a budou na něm spáleniny od elektrického proudu, tak ho nejspíš zabila elektřina. Když bude poblíž silnice a budou na něm krvavá zranění, šlo nejspíš o srážku s autem. Ale když bude pták ve volné krajině bez známek zranění a bude mít křečovitě zaťaté pařáty, je pravděpodobné, že byl otráven. Když si dáte práci a otočíte ho a budou pod ním mrtví brouci, tak je otrava téměř jistá. Pokud mrtvý dravec svírá v drápech potravu, tak je otrava naprosto jistá. Takže buďme pozorní a zabraňme nesmyslnému vraždění zvířat naší přírody.

Otrávený moták na Písecku

Předchozí text je úvodem pro aktuální příběh otravy samice motáka pochopa na Písecku. Vše začalo na Horažďovicku. Místní lidé mezi rybníkem Malé Jezero a obcí Klínovice pozorovali dravce, který nelétal, jen poskakoval po poli. Proto zavolali do Záchranné stanice živočichů Makov. Zaměstnanci stanice přijeli na místo 21. srpna, pochopa odchytili a odvezli ho k léčení. Jeho zranění nebylo vážné, a tak se ho podařilo během tří týdnů vyléčit. Ochranáři z Makova zkoumají úspěšnost návratů a přežívání vyléčených ptáků vrácených do přírody. Přeci jen byli tito ptáci nějaký čas v zajetí v úzkém kontaktu s lidmi a to by mohlo jejich budoucí chování negativně ovlivnit. Proto jsou větší ptáci při vypouštění příležitostně vybavováni solárními vysílačkami a jejich pohyb a úspěšnost přežití v přírodě jsou sledovány. K tomu došlo i u naší samice,

Naše pochopí samice s vysílačkou na zádech. Na Makově byl předtím vypuštěn s vysílačkou ještě samec pochopa. Ten měl více štěstí. Hlásí se z Nigerie, 4 300 km od Makova. Foto Libor Šejna

která byla vypuštěna ze stanice 15. září. Dva dny se potulovala v okolí a 17. září odlétla přes Pamětice a Radomyšl do oblasti, kde byla odchycena. 20. září zvedla kotvy, aby se přeletem přes Brloh opět vrátila na Písecko. Několik dní měnila místa pobytu a svou pouť zakončila 12. října na Řežabinci.

Když po několika dnech pobytu v rezervaci přestala vysílačka vykazovat pohyb, vydal se vedoucí stanice Libor Šejna 28. října zjistit důvod. Podle GPS našel mrtvou samici na hladině rybníka poblíž lávky u pozorovací věže. Protože pochop neměl na těle žádné viditelné známky zranění, byl předán k veterinární pitvě. Ta zjistila jako příčinu úhynu otravu jedem. Karbofuran byl testem vyloučen. Třeba byla naše pochopí samice otrávena jedem proti hlodavcům, jehož velkoplošné použití mnozí zemědělci požadovali. K dotazu na Agenturu ochrany přírody, zda byly v jižních Čechách povoleny zásahy proti hlodavcům Stutoxem, přišla negativní odpověď. Písecko o povolení nežádalo. Žádosti z Budějovicka a Táborska byly zamítnuty. Takže nevíme jakým jedem, ale víme, že o otravu v tomto případě šlo.

Je smutné, že dravec, který patří mezi ohrožené druhy, svůj život skončil otravou právě v národní přírodní rezervaci. K jeho otravě mohlo dojít náhodně, třeba sebral hlodavce otráveného lidmi někde u stavení – anebo (což by byla horší varianta) ho někdo na Řežabinci vídal a předložil mu otrávenou návnadu úmyslně. Jak se vše odehrálo, se už nedovíme. Kdo by chtěl sledovat pohyb naší pochopí samice, může trasy najít na webu, náš pochop je vyznačen bíle: ***www.makov.cz/clanky/telemetrie-makov-24.html.***

A pokud byste někdy našli v přírodě uhynulého dravce a měli podezření na smrt otravou, volejte na telefon **Zdeňka Vermouzka**, předsedy České společnosti ornitologické: **773 380 285**.

Text a foto KAREL PECL
spolupracovník Prácheňského muzea a Záchranné stanice živočichů Makov.

TROCHA ODLEHČENÍ z *www.kreslenyvtip.cz*:

Cesta dlouhá tisíc mil

O prázdninách jsem navštívil Alfreda Strejčka. „Tady si sedni, abych na tebe viděl, a povídej, jak se máš," řekl ten úžasný a moudrý člověk. A chvíli jsem povídal já a chvíli on...

A pak řekl: „Můžu tě poprosit, Rosťo, jestli bys šel namočit do studené vody támhleten ručník a přiložil mi ho na víčka? To mi dělá moc dobře." Odběhl jsem, namočil, vyždímal a jemně přiložil na víčka. „To je příjemné." „Máš to, Frede, dost chladivé? Tady všude teče jenom vlažná voda..." „Děkuji, děkuji, je to moc dobré." Vím, že kdyby to bylo trochu chladivější, bylo by to i víc občerstvující… Nestěžoval si. Byl vděčný… „A ještě druhé oko… Děkuji." Odložil jsem ručník a zase jsem se posadil. I on se ve své posteli trochu nadzvedl a posadil. „Musím ti říct svou zkušenost s CD *Ten který přichází*, které jsme dělali," říká Fred. „Nedávno mi napsal jeden člověk, který přišel při dopravní nehodě o ruku. A nebyla to jeho vina. Psal mi, že dostal od jedné paní z Písku toto CD, že to nějakou dobu vozil v autě a pak to začal poslouchat. Ale poslouchat nestačí, to víš… Začal to žít. Ten kluk se ti bude líbit. Já vás musím propojit. Bude mít radost. Řekni jen, že jsi jeden z těch, kteří stojí za CD *Ten, který přichází*, a uvidíš, budete si rozumět. On teď chodí po všech možných institucích a pomáhá různě zraněným lidem. A vede je k tomu, aby to nevzdávali. Dokonce napsal knihu *Vzdát můžeš zítra* a poslal mi ji. Tamhle je na okně. Podívej se… Je to bojovník, a kdyby jenom to, rozhodl se, že se navzdory svému handicapu zúčastní na kole závodu 1000 mil. Je to extrémní závod bez zabezpečení… Těžké… A on to dal… S jednou rukou… A kdyby jednou, a kdyby jenom na kole, dokonce na koloběžce, a dokonce i pěšky. To už byl u mě a dali jsme si závazek, že půjdeme spolu těch 1000 mil, každý svým způsobem… Dám ti na něj číslo, zavolej mu…"

A zavolal jsem mu. Fred měl pravdu. Po prvním rozhovoru jako kdybychom se znali odjakživa… Richard – Rosťa. Ahoj. No, já tě musím pozvat do Písku na přednášku, nebo křeslo pro hosta s tebou udělám. Přijel bys? To víš, že přijel… Jenže doba covidová nám to teď neumožňuje. A přitom jeho zkušenost by byla tak potřebná, protože to, s čím zápasíme – jako jednotlivci, jako společnost, jako celý svět a už skoro celý rok – je taky takový extrémní závod na 1000 mil. A sice nám končí starý rok, zvláštní rok 2020, ale zdá se, že covidový závod ještě jen tak neskončí a budeme v něm pokračovat i v roce příštím. Je to extrémní závod. Nevidíme na konec, nevíme ani, na kterém kilometru jsme, nevíme, co bude za týden. Richarde, ty jsi ten závod na 1000 mil absolvoval, dokonce několikrát. Jak to udělat, abychom i my tento „divný" závod mohli také absolvovat a vítězně projít cílovou páskou? Co ti pomohlo, jak jsi to prožíval? Vím, že jsi nešel sám, že jsi šel s Tím, kterého si teď budou křesťané připomínat, že se narodil, i když nevíme, kdy se přesně narodil, ale důležité je, že se narodil, žil tady na té planetě a zemřel, abychom mohli dojít do toho nebeského cíle. Cíle všech cílů.

Povíš nám o svých mílích, prosím?

7 let, 7 červenců, 7 startů, 7 cílů, 7 afterpárty, 7 finisherských trik. To je bilance mých účastí na mílích. Mohl jsem k tomu přidat ještě zhruba 10 500 km, které jsem urazil na trati, a vše by mohlo skončit ukloněním a zatažením opony. Potom člověk může bilancovat, nebo to může nechat projít. Může to zařadit do kartotéky zážitků a podle potřeby vytáhnout a prolistovávat si jednotlivé příběhy. Čas dá zapomenout na to špatné a do popředí dá to dobré. Všechna ta rána, večery, východy sluncí, jejich západy, stejně tak dny, kdy o sobě slunce dalo vědět jen denním světlem a v kráse svých paprsků se nepředvedlo několik dní. Místo toho přes nás přehodilo deštivý plášť a nechalo nás procházet závěsy z mlhy. Ocitali jsme se v bludišti pocitů, kde jsme byli většinou sami, protože do těch nejtajnějších komnat, které jsou někde uvnitř nás, si nikoho nepouštíme. Dávali jsme propuknout emocím, uvědomovali si mnohé tak silně, že bychom v danou chvíli byli ochotni změnit nejen svět, ale i sami sebe.

Zvláštní pořadí, řekne si pozorný čtenář. Cožpak je jednodušší změnit svět než sebe? Správná úvaha a troufám si říct, že bez vysvětlení se může zdát nesmyslná. Podle toho, co kolem sebe vidím a slyším, tak všichni vědí, co by měli dělat ostatní, ale sami sobě poradit, a už vůbec pomoci neumí nebo nemohou. Ono je to často i pohodlnější, a tak jsme svědky překřikování lidí, protože hodně lidí chce radit, ale málokdo chce opravdu měnit. No, a když chtějí měnit, tak vše a všechny kolem, jen ne sebe. Místo toho, aby si lidé uvědomili, že v pokoji, klidu a míru můžeme žít, růst a vychovávat svoje děti, nechávají se vtahovat do světového tržiště s množstvím hluku a nepřehledných situací. Ne, nebojte se, nechci zde rozebírat politickou, zdravotní, sportovní ani jinou choulostivou otázku. Nejsem k tomu kompetentní a myslím si, že samozvaných i uměle vytvořených „spasitelů" a rádoby autorit je dost. Ti dnes tančí, nakrucují se a jinak předvádí v záři umělého osvětlení na vratkých molech světové estrády. I my můžeme zasednout do čela či po bocích těchto show. Můžeme být diváky, popřípadě součástí těchto, často prázdných a na druhý pohled smutných podívaných, které se honosí blyštivými róbami. Je to pohodlné, rychlé, bezpracné a jsme schováni v davu. Přirovnal bych to k jízdě na tandemu na závodě l000 mil. Vy jste ten druhý, který si sedl za řidiče, jehož vůbec nezná, s nímž nikdy nejel, a nejlépe sám nikdy na tandemu neseděl. Po startovním výstřelu řidič pronese ke spolujezdci větu: „Neboj se, nic nedělej, nemusíš se ani držet, jen mi věř." Kdo z nás to udělá na mílích a kolik nás je ochotno to udělat nebo to udělalo v životě? Přiznám se, že než toto, raději budu trénovat jednokolku, na které jsem taky nikdy nejel, ale o které budu rozhodovat já.

Všimněte si podobnosti závodu 1000 mil se životem. Často jej k životu přirovnávám. Je krásný, tvrdý, ale jasný a má pravidla. Dává ti pocit svobody, neboť tě k ničemu nenutí. Kdykoliv ho můžeš vzdát, nebo bojovat a zjistit, jestli tvé rozhodnutí bylo správné. Na tomto závodě totiž jsi sám sebou a můžeš v sobě potkat slabocha, bojovníka, rváče, kamaráda, egoistu, darebáka, „vyčůránka", lháře, „svini" i člověka přemýšlivého, citlivého a uvědomělého. Potkat se můžeš se všemi, stejně jako nemusíš. Můžeš, stejně jako nemusíš zjistit, kdo z těch jmenovaných chybí a jestli o něj stojíš. Není to v životě podobně? Je, jen toho času sám na sebe nemáš tolik jako zde.

Byla mi již několikrát položena otázka, jak jsem se na tento závod dostal, lépe řečeno, jak jsem se o něm dozvěděl. Nevím, ale jedno vím jistě. Dojezdem do cíle v roce 2013 se odstartoval můj nový život. Začal jsem po vzoru mílí žít. Jak se to projevilo, je téma na obsáhlejší článek, možná i knihu. Nakonec v mnou vydané i připravované knize se čtenář dozví až až. Míle se pro mě staly především stavebním materiálem i sítí spojující nebo dávající možnost navázaní spojení s lidmi, kteří stojí o výstavbu či přestavbu tam někde uvnitř. Je jich spousta, je nás spousta, jen jsme roztaženi po trati, a ne vždy jsme schopni se potkat. Dospěl jsem k subjektivnímu názoru, že každý, kdo se ocitne na startu mílí, má příběh nebo důvod, proč zde stojí. Zpětně jsem si všechny své vyjmenoval, stejně jako vzpomínal na ty, které mě někteří z vás vypráněli.

Letos to byl silný příběh člověka, který v roce 20l7 v noci z 26. na 27. října ochrnul. Bez varování, bez úrazu jej skolil syndrom GB. Nevzdal se a bojuje o svoji svobodu pohybu, o svoji soběstačnost, o svůj průjezd pod vítězným obloukem s názvem život. Setkali jsme se, plánovaně, pět dní před startem. Dal jsem mu svůj druhý dres a s ním výzvu: „Pojď se mnou." Stanovili jsme si svoje tratě. Já pěšky 1000 mil po trati cyklistů a koloběžkářů. To znamenalo ujít 1660 km, s 40 000 výškovými metry, a jeho cíl byl podat mi ruku, až se znovu setkáme. Byl mi motorem i jeřábem, který mi pomohl dostat se ze všech mých potíží na letošním ročníku, stejně tak jako moje dcera, které jsem slíbil, že další červenec budeme spolu. To, že se mi povedlo dojít jako první 1000 mil v obou směrech ve všech třech kategoriích je nic proti tomu, když jsme se setkali a on ke mně zdvihl své ruce. Zatím bez jemné motoriky, ale uvnitř něj je jasný cíl. Jasný jako slunce, které vyhlížíme v chladných a deštivých dnech. Jasný jako kužel světla, který nám umožní najít cestu v temných nocích.

Jsem rád, že jsem mohl zanechat na tomto závodě svůj otisk, stejně jako můžeme zanechat každý z nás svůj otisk v životě těch, kteří nás potřebují. Nezapomeňte: „Z životů, kterých se dotkneme, naše otisky nezmizí." Každý z vás, kdo se dočetl až sem, je mílař. Právě jste zdolali 1000 slov mého vzkazu vám. Život a míle mají svůj počátek a konec. Nezapomeňte žít až do konce!

ROSŤA HOMOLA a RICHARD ŠTĚPÁNEK

Vítáme a loučíme se v listopadu / prosinci

Narodili se:

1. 12. **Andree Homolové**, Písek, syn **Christian Švehla**
2. 12. **Lucii Hoškové**, Týn n. Vltavou, syn **Václav Hošek**
3. 12. **Ivetě Miňhové**, Týn n. Vltavou, syn **Antonín Ťažár**
4. 12. **Sandře Mikešové**, Písek, syn **Nickolas Mikeš**
4. 12. **Lucii Bradové,** Písek, syn **Martin Nohejl**
5. 12. **Julianě Oláhové**, Písek, syn **Martin Oláh**
5. 12. **Karle Vávrové**, Stehlovice, syn **Antonín Vávra**
7. 12. **Lucii Hasonové**, Strakonice, syn **Matyáš Hason**
7. 12. **Marii Sassmannové**, Tábor, dcera **Sofie Dunovská**
8. 12. **Janě Slavíkové**, Strakonice, dcera **Thea Nikodemová**
9. 12. **Vladislavě Trnkové**, Písek, syn **Ondřej Komenda**
9. 12. **Kristýně Hudcové**, Chvalovice, dcera **Dominika Nováková**
9. 12. **Vendule Simandlové**, Jamný, dcera **Leontýna Drábová**
10. 12. Mudr. **Martině Maňákové**, Písek, syn **Vít Maňák**
10. 12. **Tereze Mládkové**, Chyšky, dcera **Victoria Mládková**
11. 12. **Zdeňce Kvítkové,** Radčice, dcera **Kristýna Klusáčková**
11. 12. **Zitě Kulykowcové**, Písek, syn **Denis Cechl**
11. 12. **Iloně Růžičkové**, Milevsko, dcera **Leontýna Růžičková**
11. 12. **Kateřině Miklošové**, Štěkeň, dcera **Sofie Brejchová**
12. 12. **Romaně Kišové**, Osek, dcera **Růžena Koubová**
13. 12. **Veronice Mörwick**, Prachatice, dcera **Timea Mörwick**
14. 12. **Ivaně Kuntové**, Písek, syn **Samuel Jedlička**
14. 12. **Lucii Krejčové**, Příbram, dcera **Ema Lucie Bláhová**
14. 12. **Lucii Parýzkové**, Chvalešovice, dcera **Emma Smékalová**
14. 12. **Kateřině Čurdové**, Vodňany, syn **Sebastian Soukup**
14. 12. **Kateřině Lexové**, Kocourov, syn **Dominik Hrdina**

Povzbuzení nejen pro seniory

V této nelehké koronavirové době, kdy jsou senioři, jejich opatrovníci a ošetřující personál doslova uvěznění doma nebo v pobytových službách, se projekt Implementace politiky stárnutí na krajskou úroveň MPSV rozhodl je podpořit a trochu jim pomoci elektronickým **časopisem Povzbuzení**.

V tomto časopisu si nejen senioři, ale i jejich opatrovníci a ošetřující, rodinní příslušníci i přátelé najdou nejen slova naděje a útěchy, ale i spoustu zajímavostí, tipů, rad, aktivit, receptů. Časopis je pro všechny zdarma, vychází pouze elektronicky a má pomoci v těchto pro všechny nelehkých dnech. Povzbuzení můžete dostávat do emailových schránek každé pondělí po dobu 14 týdnů! Pro jeho objednání se můžete přihlásit na e-mailové adrese ***alena.bartikova@mpsv.cz***, nebo požádat svoji rodinu či obec ve zprostředkování. Každý týden ho navíc bude připravovat jiný kraj ČR za pomoci spolupracujících, odborných organizací. Můžete se těšit na opravdu pestrou mozaiku příběhů a tipů. Centrum kultury města Písek jednotlivá čísla zveřejňuje na svých stránkách ***www.centrumkultury.cz***

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH
PÍSEK a okolí od roku 1994
Budějovická 436 *(vedle Jikastu)*
Jeronýmova 312
www.pohrebnisluzbapisek.cz
e-mail: habichj@seznam.cz ZNAK KVALITY
Tel.: 382 213 541 – 382 224 477
Stálá služba SO, NE, svátky 602 472 885

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
ZNAK KVALITY PROVOZUJE SDRUŽENÍ POHŘEBNÍCTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

Zemřeli:

Pohřební služba Foitová – Vrba

2. 12. **Jarmila Koubová**, Písek, *90 let*
3. 12. **Vladimír Kratochvíl**, Písek, *89 let*
5.12. **Jaroslav Hronek**, Albrechtice n. Vlt., *48 let*
5.12. **Václav Schwuger** , pplk.v.v., Písek, *92 let*
8.12. **Zdeněk Kašpar**, Veselíčko, *82 let*
10.12. **Libuše Pouzarová**, Dobřejice, *84 let*
12.12. **Igor Hronský**, Písek, *71 let*
14.12. **Emilie Pavlínová**, Písek, *89 let*
14.12. **Miroslav Chocholouš**, Kestřany, *75 let*

Pohřební služba Habich

15. 11. **Josef Hrůza**, Kostelec nad Vltavou, *73 let*
17. 11. **František Vartecký**, Písek, *93 let*
18. 11. Doc. PhDr. **Miroslav Vyhlas**, Písek, *91 let*
18. 11. **Milada Králová**, Slabčice, *83 let*
18. 11. **Věra Müllerová**, Písek, *81 let*
20. 11. **Vlasta Pecínová**, Písek, *75 let*
20. 11. **Hana Velková**, Písek, *75 let*
20. 11. **Josef Řeřicha**, Dubí Hora, *56 let*
21. 11. **Alena Cejnarová**, Písek, *87 let*
21. 11. **František Skala**, Protivín, *77 let*
22. 11. **Jiřina Zelenková**, Písek, *86 let*
22. 11. **Zdeňka Kordulová**, Protivín, *96 let*
22. 11. **Marie Keřlíková**, Písek, *90 let*
23. 11. **Alena Břicháčková**, Ostrov, *77 let*
30. 11. **Blanka Kandusová**, Strakonice, *73 let*
1. 12. **Václav Holkup**, Písek, *78 let*
1. 12. **Estera Koutníková**, Písek, *81 let*
1. 12. **Josef Leština**, České Budějovice, *72 let*
2. 12. **Jindřich Nováček**, Písek, *53 let*
4. 12. **Marie Viščurová**, Písek, *75 let*
4. 12. **Jana Křepelová**, Písek, *70 let*
5. 12. **Olga Trubková**, Písek, *91 let*
6. 12. **Růžena Mošovská**, Vadkovice, *95 let*
8. 12. **Jiří Kozel**, Protivín, *71 let*
8. 12. **Eva Burešová**, Zvíkovské Podhradí, *80 let*
9. 12. **Marie Kořánová**, Písek, *81 let*
10. 12. **Hana Vopravilová**, Písek, *44 let*
11. 12. **Růžena Chmelíková**, Oslov, *97 let*
12. 12. **Marta Červeňáková**, Písek, *59 let*
13. 12. **Antonín Pražský**, Orlík nad Vltavou, *77 let*
13. 12. **Ludmila Zbíralová**, Semice, *75 let*
13. 12. **Bohumila Čepelková**, Písek, *85 let*

Pohřební služba Městské služby Písek

19. 11. **Daniela Mitášová**, Písek, *76 let*
26. 11. **Václav Vlasák**, Protivín, *85 let*
4. 12. **Hana Štanclová**, Písek, *70 let*
4. 12. **Blažena Výletová**, Písek, *nedož. 88 let*
11. 12. **Jitka Špilerová**, Písek, *92 let*
12. 12. **František Štoffl**, Křenovice, *nedož. 86 let*
13. 12. **Marie Juklová**, Písek, *93 let*

S nikým cizím se nebav

Když jsem chodil do základní školy, často jsme větu z nadpisu slýchávali a především děvčata provázela celé dětství. Zakonzervovala v nás pocit, že s neznámými lidmi se pojí hrozby a je radno se jim vyhýbat. Jestli mě to nestýkání a nebavení uchrání před nebezpečím, nevím. Rozhodně mě ale připravilo o mnoho dobrého, ať již jde o zážitky a z toho subjektivní pocit štěstí. Náš ostych z navazování takového hovoru často vyplývá ze strachu z odmítnutí. Nemusí jít o nějakou dlouhou konverzaci, která nám může pomoci od špatné nálady. I několikavteřinová rozprava s pokladní v obchodě či náhodným kolemjdoucím. Tyto rozhovory si mohou užívat jak extraverti, tak introverti. Ti druzí vlastně ještě víc, protože mají tendenci podceňovat, jak dobře by se při takovém „pokecu" mohli cítit. Existuje spojitost mezi důvěrou v cizí lidi a subjektivním pocitem štěstí a spokojenosti. Jinak řečeno, čím více takovým lidem věříme, tím víc se cítíme být v pohodě.

Přátelské chování k ostatním souvisí se sedůvěrou i u teenagerů. Nejen, že se k cizím lidem chovají tím přátelštěji, čím sebevědomější sami jsou, ale skutečnost, že se k cizím lidem chovají mile, povzbuzuje jejich sebevědomí. Lidé, kteří mají tendenci důvěřovat cizím lidem, mají i obecně lepší zdraví. Komunikace s neznámými lidmi má ještě jeden velký benefit. Opustíte tím svoji sociální bublinu. Někdy může být takové vykročení z komfortní zóny mimořádně nepříjemné. Ne vše, co považujeme za jasné, musí být správné a pravdivé a ten, kdo má na věci jiný názor, nemusí být můj nepřítel. Může to také znamenat toleranci, že ti ostatní jsou nám vlastně podobní.

Je dokázáno, že osamělost zabíjí. Ti, co jsou izolováni, mohou trpět nejen duševně, ale i fyzicky. Osamělost je zdraví stejně nebezpečná jako kouření patnácti cigaret denně a život ohrožuje víc nežli obezita. Nedostatek sociálního kontaktu s lidmi a pocit osamělosti spolehlivě vede k předčasnému úmrtí. Zvyšuje hladinu stresu a oslabuje imunitu. Když během života vytváříte kvalitní vztahy, chráníte své zdraví. Pamatujte na to, až se uzavřete před světem ze strachu z koronaviru, nebo k tomu budete nuceni vládními nařízeními. Promluvte pár slov s lidmi. Uvidíte, že se vám zlepší nálada a dost možná prodloužíte svůj i jejich život.

Proč to píšu? Vláda a ministr zdravotnictví opakovaně zavírají veřejná místa, kde se lidé mohou setkávat a mluvit spolu. Ano, je potřeba poděkovat všem, kteří s touto zákeřnou nemocí bezprostředně bojují nebo nás před ní chrání. Vidím však i odvrácenou stranu mince, a proto chci poděkovat všem, kteří, přestože nemuseli, otevřeli výdejní okénka ať už u kaváren, cukráren či restaurací a umožnili nám se najíst, napít a především se potkat a popovídat si. Umožnili nám ta tak důležitá sociální setkávání, a protože jíst a pít se může pouze bez roušky, mohli jsme spolu mluvit, a ne na sebe nesrozumitelně huhlat, ba dokonce jsme se i poznávali. Chce se mi parafrázovat slova básníka: „Vám poděkování a láska Vám, kéž zněly by jak zvony, vždyť já ne sám, v Písku stovky až tisíce, v republice miliony."

Milí čtenáři, je tady konec roku 2020 a s ním Vánoční svátky. Přeji Vám všem hezké, klidné Vánoce, ať je ta 21 na konci o mnoho lepší než letošní 20. Oko bere a mluvte spolu, vyděláme na tom všichni.

ZDENĚK BENEŠ

PŘIŠLO MAILEM:

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

		5	8			7	9	
		2	3					8
	8			2		5		
6			9	4	2			
3	5							7
8				3		9	6	
			7		3		1	9
7	1	6				8		
				1	8			4

	9	4		5				
6						5		
8						1		4
7				8		4		
		1			9		2	
		9	7		6			5
	2	8	9					7
	6						5	8
			2				4	

KŘÍŽOVKA PRO RADOST

Naši milí čtenáři a všichni trpěliví luštitelé. Knižní dárky pod stromeček od nás obdrželi nebo obdrží všichni vylosovaní, kteří jsou vyjmenovaní na straně 2 tohoto čísla.

Děkujeme vám všem za celoroční věrnost, těšíme se na další setkávání na stránkách Píseckého světa v novém roce 2021 a **PŘEJEME VÁM:**

POMŮCKA: APA, IMARI, KDS, RB, VIAN, YVA	PRODUKT LEDVIN	ŘEMESL-NICKÉ NÁŘADÍ		INIC. ZPĚVÁKA MUKA	RADA OBRANY STÁTU (ZKR.)	CHLÍVEK	DIVOČÁK	NEBO	BYLINNÝ ODVAR		CHÁPEŠ TO ? (EXPRES.)	OSOBNÍ ZÁJMENO	KÓD LITVY	SOUDCE	DUŠEVNĚ NEMOCNÝ ČLOVĚK	OZNAČENÍ LETADEL ŘECKA
INIC. KOPERNÍKA			SRŠET JISKRAMI / NEJVYŠŠÍ KARTA							ZHROUCENÍ						
OBŠITÉ LEMEM										RUBÍN / LATINSKY KOSTKY						
DOBA				LATINSKY BEZ / JIHOVÝ-CHOD					RUMUN. SÍDLO / ZKR. SVĚTOVÉ ORGANIZACE				ZN. BROMU / ZN. VOLTAM-PÉRU			EVRO-PANKA
	VÝDOJ / ZKR. JEDNOTKY ČASU				ČILI / ELEGANTNÍ							FRANC. PROZAIK / PŘÍSLOVÍ				
SOLMI-ZAČNÍ SLABIKA			Začátek tajenky / SESTRA XENIE													
JMÉNO HEREČ. JANŽUROVÉ				OZNAČENÍ DRUHU VLAKŮ / POVZDECH			BODAVÝ HMYZ	PAK / ZNAČKA KILOTUNY					SUDÁNSKÉ SÍDLO / JIHOEVRO-PAN			
VODNÍ ŠELMA						SPZ HRADCE KRÁLOVÉ / POZEMEK			PRIMÁT	KONĚ (BÁSN.) / NÁŠ FOTOGRAF				INIC. PROZAIKA KLÍMY / SLOVEN. JINAK		
	PŘENOSNÉ TELEFONY	CITOSLOVCE ÚDIVU / SÍDLO V OKRESE BLANSKO			PAK / MÍSTO V LESE						MRA-VOVĚDA / TROJICE					
KRÁLOVNA VÍL				MEZINÁRODNÍ OLYMPIJSKÝ VÝBOR / CHEMICKÝ PRVEK				VELKÝ HLODAVEC / JMÉNO PSA NA STARÉM BĚLIDLE							MINULÝ ROK	SNÍŽENÝ TÓN
ZASÍLAT									POPĚVEK / POPRAVČÍ							
2. díl tajenky													ČERNÝ PTÁK / ÚCTA			
PORCELÁN JAPONSKÝ						ČÁST MŠE / SPOLEČNÍK				DOMÁCKY OLGA / ČLÁNKY PÁTEŘE				TU MÁŠ / ZNAČKA POLÁRNÍ ZÁŘE S PAPRSK. STRUKTUROU		
BOBIZAČNÍ SLABIKA			ANGL. SPOJKA / ZN. ARSENU				ZKR. LEHKÝCH TOPNÝCH OLEJŮ / ČÁST MOLEKULY				FR. LYŽAŘSKÉ STŘEDISKO / MAZIVO					
PLEVEL				DRUH PAPOUŠKA / PEVNÝ JEZ NA VODNÍM TOKU				POČÍTA-ČOVÁ FIRMA / PATŘÍCÍ EDOVI				ZN. TERBIA / PODNIK V SEDLČA-NECH			ČÁST ZÁBŘEHU	RYBKA
	CITO-SLOVCE KONEJŠENÍ	ZKR. NACISTICKÉ TAJNÉ POLICIE / KULICH			NĚMECKÉ ŽENSKÉ JMÉNO / ÚRODNÁ ČÁST POUŠTĚ				ZN. DLAŽDIČEK / ZHOTOVIT ŠITÍM					SPZ ZLÍN / BOD NA DRÁZE, KDY JE NEJDÁL OD SLUNCE		
NÁRODNÍ PARK			Konec tajenky / SPZ RYCHNOVA NAD KNĚŽNOU													
CYNICKÁ						ŠŤÁVA Z OVOCE / ZN. ASTATU					ČÁST ODPADNÍ ROURY / KÓD LET. SPOL. AIR CANADA					
PRONIKNUTÍ CHOROBO-PLODNÝCH ZÁRODKŮ DO ORGANISMU							POHÁD-KOVÁ POSTAVA					MLÁDĚ KRÁVY				
OPATŘIT PODKOVAMI							TÁTA					DOMÁCKY ALEXEJ				